ANUL X — Nr. 48

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE

Direcția:	3.31.13	Administ.	3.31.09
Secret.	3.31.10	Publicitate și abonamente	3.31.09
Redacția	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Sport	3.31.14	Tipografia	4.34.48
Provincia	3.31.10		

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

C 8 PAGINI 3 LEI

Vineri 3 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:

IN ȚARA:		IN STRAINATATE:
3 Luni	Lei 250	In raport cu tariful poștal și valuta.
6 „	Lei 500	
1 an	Lei 1.000	
Instituții de stat și particulare	2.000	

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 5
Taxă de franc. plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101.004 din 1940

ZIAR DE LUPTA POLTICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Discursul Președintelui Roosevelt

de CRIȘU AXENTE

Am analizat și noi discursul Președintelui Statelor Unite și mărturisim că dacă recunoaștem până la un punct, fatalitatea la care poate conduce o anumită filozofie de guvernare, ne gândim totuș cu oarecare îngrijorare din punct de vedere istoric la panta pe care un întreg popor se poate angaja sub impulsul unei astfel de mentalități.

Panta aceasta se numește panta aventurii.

Și oamenii de răspundere nu au dreptul de a-și târî popoarele în aventură.

Ingrijorarea unei intervenții americane, nu ne privește pe noi continentul european!

Ingrijorarea o avem efectiv pentru poporul american.

Ar fi de nădăjduit ca politica de ajutor a Statelor Unite să se oprească numai la o livrare de material de războiu pentru a nu se ajunge la un conflict armat din punct de vedere politic fără sens, deși chiar în cazul acestei livrări exclusive, numai de o neutralitate nu poate fi vorba.

Vrem să analizăm însă și cealaltă ipoteză. Ipoteza unei intervenții armate.

Mărturisim că nici în acest caz nu avem ceva de spus pentrucă Anglia este pe moarte.

Nicio intervenție de pe lume și mai ales o intervenție întârziată și cu posibilități numai în timp ce aceea a Americii, nu o mai poate salva.

Nu este momentul să arătăm datele precise pe care ne bizuim.

Să fie spus numai atât.

Deacum nimeni pe lume nu va mai putea împiedeca distrugerea Angliei în momentul în care și dacă Führerul o va hotărî. Odată Anglia învinsă, practic toate inițiativele puterilor Axei se vor opri la marginea Atlanticului. Noua Europă nu va provoca America în niciun caz.

Oceanul este o limită suficientă și nici un om cu judecată nu poate vedea ce eficacitate totală în sensul distrugerii și al nimicirii mai poate avea un războiu, barat de apele cuprinzătoare ale Atlanticului.

Avioanele dus și întors despre care d. Roosevelt amintește în discursul său nu sunt o condiție ultimă a câștigării războiului.

Căci ceea ce desăvârșește și împlinește războiul este ocuparea și înfrângerea militară pe uscat sau prăbușirea internă prin foamete. Pentru o intervenție de uscat socotim că nimeni nu poate analiza cu seriozitate ipoteza unei linii Siegfried în fața Bostonului și nici a diviziilor americane la Kiew după ce tot continentul ar fi militarmente curățat de „naziști".

In ceea ce privește prăbușirea internă prin foamete, nimeni nu poate fi mulțumit cu asigurările d-lui Roosevelt și probabil a viitorilor emigranți politici Europeni, că o jumătate de Continent, adică America de Nord, poate trăi și mai ales poate asedia, bloca și înfometa Europa, Asia și o mare parte din Africa străjuite în apus de forțele Axei și a puterilor aliate și în Răsărit de puterea imperială a Japoniei. Aceasta în ceea ce privește pretinsa noastră îngrijorare.

Dar vrem aci să combatem un punct mult mai important al afirmațiilor d-lui Roosevelt. Acela în care domnia-sa afirmă că America este amenințată de puterile Axei.

Războiul puterilor Axei este un războiu spiritual în măsura în care el lichidează o lume veche care clădea politic pe anumite coordonate nespirituale, dar din punct de vedere politic nimeni nu poate cita dela începutul războiului vreun act de provocare sau măcar de amenințare a revoluțiilor europene față de America.

Ceea ce a constituit linia politică a cancelariilor europene a fost o politică de așteptare în calm a împrejurărilor și de o rezervă deplină.

Continentul european poate însă cita nenumărate cazuri de provocare prin presă, prin politică economică exclusiv în favoarea Angliei și prin campanii de ațâțare politică a conducerii oficiale a Statelor Unite împotriva puterilor nouei Europe.

Războiul Axei este un războiu limitat geograficește, un războiu care nu are tendințe de hegemonie universală după cum se pretinde, un războiu care își are justificarea ideologică în o nouă ordine spirituală și o nouă organizare politică internațională pe baze mai juste și în sens național și social.

El este un războiu care respectă spațiul american după cum nimeni nu poate să împiedice Europa de a-și da orânduirile ei firești pe propriul ei spațiu.

Sensul însă al acestor provocări ale Americii ni-l destăinue chiar d. Roosevelt.

„Este vital pentru noi" spune dânsul, „ca ațâțătorii la războiul din Europa și Asia să nu obțină controlul oceanelor care duc spre emisfera noastră".

Este desigur o formă de stil care împacă o anumită politică cu morala, ca după ce printr'o atitudine întreagă a unei politici oficiale se intervine pentru un anumit războiu, să se arunce adjective nemeritate, asupra altora care nici nu au provocat și nici nu au avut vreun litigiu pendinte cu un continent american.

Dar în afirmarea acelui „control al oceanelor în emisfera noastră" noi vedem o altfel de solidaritate decât aceea a libertății popoarelor.

Noi vedem o solidaritate nu a idealului și nici a libertății de care s'a făcut atâta gălăgie ci o solidaritate așa după cum s'a rostit „a controlului", o solidaritate a democrațiilor în sens capitalist, universal și plutocratic.

Răspunsul unei astfel de îngrijorări ar fi totuș simplu.

El a fost formulat de toată opoziția americană activă și în plină agitație.

Controlul propriului nostru pământ și propriilor noastre drepturi să fie făcut prin întărirea armatei noastre nu prin ajutoare care ar păgubi potențialul nostru de războiu.

Aci este adevărul.

Dacă este vorba de un control, el să se exercite pentru drepturile mele și nu pentru dorințele capitalului internațional.

Dacă este vorba de o înarmare ea să rămână la mine acasă nu să se trimită peste granițe.

Este ceva tragic în încleștarea internă a continentului american, în vehementele proteste ale studențimei, a întregului tineret, în agitația opiniei publice, în instinctul de conservare a unui întreg popor care nu a uitat că puterea Patriei sale de astăzi a început printr'o tradi-

(Continuare în pag. 5-a)

In zodia bacșișului

Fiecare ne-am născut în câte o zodie, care, după precizările horoscopului, este a Fecioarei, a Racului, a Peștilor sau a Vărsătorului etc.; toți însă fără ca vreodată să ne fi gândit la aceasta ne-am născut în zodia bacșișului.

Denumirea aceasta cu rezonanță țarigrădeană, cu miros de fanar și reminiscențe de „înaltă poartă" a ajuns să nu mai supere aproape pe nimeni, să pară ceva obișnuit ca o trăsătură autentică a poporului românesc.

Această mentalitate asiatică considerată de modă veche chiar în țara descendenților lui Baiazid, este complet străină de structura sufletului românesc.

Lumea se lasă dusă de aparenta lipsă de însemnătate a bacșișului, fără să se gândească cât de mult primejduește el prestigiul muncii, cum topește caracterele și gelatinează șira spinărilor.

Intocmai ca microbul frigurilor palustre, bacșișul ne-a fost inoculat de tromba țânțarilor porniți din mlaștina fanarului, iar odată ajuns în țară, el a fost rafinat și speculat de pletora jidovească care și-a făcut din el o armă utilă pentru sdruncinarea unui popor profund etic.

Bacșișul este fratele mai mic al șperțului, căci ceeace se dă nejustificat între unu și o sută de lei se chiamă bacșiș, iar tot ce întrece această sumă și se dă în condițiuni similare se chiamă șperț.

Munca oricui dă drept aceluia care o prestează, după toate legile firei, la o plată, la un salariu, la o contra prestațiune.

Bacșișul însă nu este contra valoarea unei munci propriu zise ci este răsplata anumitor inutile temeneli și perieli slugarnice, care desonorează atât pe cel care le face cât și pe cel care le primește.

Această mentalitate își găsește culcuș mai cu seamă în sufletele oamenilor de structură superficială, a burtăverzilor, a filfizonilor și a rataților pe care îi gâdilă plăcut în ureche cuvântul „coane" sau cine știe ce alt titlu pe care l-a dorit mult dar pe care nu l-a avut niciodată.

Din calea muncitorului legionar bacșișul se dă la oparte

In această junglă sălbăticită de liana bacșișului, au început să se arate de puțină vreme niște poenițe luminoase și verzi, adevărate popasuri de împrospătare și odihnă a celor sortiți de fatalitate să străbată pădurea.

Oamenii încep să se întoarcă către ei, și să se mulțumească fiecare cu ce este, căci e mai bine să fi ceeace ești decât să pari ceeace ai vrea să fi.

In lupta aceasta gigantică pe care o începe munca legionară, ale cărei proporții vor uimi cândva pe cei ce vor citi istoria, nu se precupețește nici o sforțare pentru reintronarea adevăratei mentalități de muncă românească, care, ruginită și uitată, a zăcut prea multă vreme la periferia preocupărilor de fiecare zi.

Munca legionară masivă, sobră și demnă, începe să-și facă drum încet dar sigur călcând cu hotărâre peste tot ce este străin de ființa noastră, punând în valoare virtuți pe care strămoșii noștri le-au păstrat la loc de mare cinste, dar pe care urmașii lor n'au știut să le prețuiască.

Din calea muncitorului legionar bacșișul se dă la o parte ca spiritele rele la cântecul cocoșului.

Lupta este abia la începutul ei, și nu puține piedici va întâmpina până la biruința ei definitivă.

Acei care se îndoesc de această biruință să-și amintească de puțina încredere pe care au acordat-o hotărîrei luate de cei cinci ctitori ai Gărzii de Fier, când și-au propus să sgudue din temelii un popor cu conștiința adormită.

Acei care au crezut atunci, vor crede și astăzi și își vor potrivi pasul în ritmul muncii legionare cu rădăcini adânci înfipte în viața etică a națiunei românești.

Pentru cei care totuși nu cred vom face o scurtă plimbare prin câteva nuclee în care pulsează spiritul muncii legionare.

Privirea mustrătoare a unui lucrător frizer

Frizerul meu mi-a spus astăzi, după ce m'a tuns, atunci când voiam să-i strecor în palmă obișnuitul bacșiș, că începând de câteva zile frizeria a fost preluată de o familie legionară, iar obiceiul bacșișului a fost definitiv suprimat din moravurile prăvăliei.

La mina mea oarecum mirată, frizerul a adăugat cu o convingere care m'a îndreptățit să cred că hotărârea nu are un caracter superficial: „bacșișul a adus o țară la ruină și ar fi distrus-o dacă nu s'ar fi prins de veste și nu s'ar fi luat măsuri pentru suprimarea lui".

Am frământat în minte aceste vorbe pline de sens și fără greutate am înțeles câtă dreptate avea acest om simplu dar cinstit.

In vitrina frizeriei se află afișat cu litere mari și citețe suma care trebuește plătită pentru fiecare serviciu în parte.

Peste această sumă orice adăugire benevolă este considerată ca o jignire, iar cel care a îndrăznit să o ofere vreodată, nu va putea să uite nici când privirea mustrătoare a lucrătorului frizer.

Din această frizerie, și am fost informat că sunt mai multe de acest gen, au dispărut ca prin farmec ploconelile și denumirile, de „inspector", „director", „maestre", „coane", etc. etc.

Serviciul nu a suferit nici o micșorare a calității lui, iar conștiinciozitatea lucrătorului plătit proporțional nu în raport cu o limită minimă de existență săracă, ci cu o cotă variabilă și proporțională cu veniturile prăvăliei, a căpătat o transfigurare care se justifică prin dragostea omului de meseria lui.

Mă gândesc cu compătimire la decepția pe care o va suferi doamna, care intrând în această prăvălie să-și înfrumusețeze, unghiile, nu va mai avea posibilitatea să arate manicuristei că ea poate să dea un bacșiș de două ori mai mare decât însuși prețul fixat pentru această muncă.

Suflu legionar în cinematograf

Care dintre noi nu-și aduce aminte, de vremea nu îndepărtată, când exista o pronunțată deosebire între prețul biletului de intrare fixat pe afiș și prețul pe care trebuia să-l plătești atunci când cumpărai acest bilet.

După cumpărarea biletului te lua în primire încă dela ușă un individ care înarmat cu o lanternă, gen detectiv, lanternă care nu folosea pentru a lumina drumul spectatorului în sala întunecată ci mai mult pentru a lumina fundul portofelului pentru a număra bacșișul care, dacă te uitai în ochii plasatorului nu mai avea un caracter benevol ci unul obligator.

Dacă te încumetai să dai o sumă mai mică de cinci lei, erai supus unor gesturi de protest întovărășite de un limbaj obrasnic care te trezeau imediat la realitate și te obligau aproape să plătești suma care ți s'a indicat.

Ți se oferea întotdeauna un program care conținea subiectul filmului, dar care nici odată nu ți se dădea efectiv întrucât costul lui era după spusele plasatorului de două ori mai mare decât suma pe care ai dat-o.

De câteva săptămâni funcționează în București, poate și în provincie, câteva cinematografe luate în antrepriză de legionari.

Oricine se poate convinge de noutatea purtării pe care o arată față de spectatori plasatorii angajați la aceste cinematografe.

Plătiți de antreprenori cu o leafă suficientă pentru nevoile lor, ei nu mai au voie să primească sub nici o formă vre-un bacșiș, iar programele sunt cuprinse în costul biletului și se dau odată cu acestea.

Sunt lucruri mărunte veți spune, care totuși nu veți contesta, sunt semnificative, pentru noua mentalitate care tinde să se generalizeze.

Altă dată se dădea bacșiș chiar și taxatorului dela tramwai sau șoferului care te aducea cu mașina acasă.

Ar fi poate interesant să ne întrebăm de unde poate să suporte omul cu venituri fixe și cinstite aceste impozite benevole — obligatorii care nu sunt stipulate în nicio lege scrisă.

Răspunsul este că acest om cu venituri într'adevăr fixe și oneste nu le poate face față și se lipsește adesea ori de o necesitate sau de o plăcere tocmai din cauza acestui nedeterminat bacșiș, sau riscă să intre în conflict cu băiatul dela frizerie ori cu plasatorul dela cinematograf.

Acei însă cari au și alte venituri, denumite sugestiv după activitatea unui mare demagog democrat „Vlașca și Teleormanul" fără îndoială vor putea oferi cu ușurință bacșișul cerut.

Constelația care poartă denumirea de „Zodia Bacșișului" începe să apună.

La orizont începe să se arate steaua demnități și onestitățiii muncii care călăuzește drumul acelora care se înrolează în armatele ei până la biruința finală, care nu este decât o chestiune de timp iar timpul cu cei tineri a fost întotdeauna îngăduitor.

Vasile Olteanu

Chemarea Mareșalului Petain către tineretul francez

Incercările de reconstrucție internă a Franței oferă nu numai un deosebit document pentru cercetătorul obiectiv al unei lumi în transformare, dar mai ales constitue un netăgăduit argument pentru temeinicia așezărilor revoluțiilor naționale.

Pe mulți experiența noastră nu i-a convins fiindcă au privit-o cu ochii dușmani ai beneficiarului detronat, iar experiența celorlalți nu au înțeles-o, lăsându-se ademeniți de o perfidă propagandă internațională. Dar acum, adevărurile proclamate cu durere în Franța își fac ecou și dau de gândit acelora cari ani întregi au stat încremeniți de evlavie la tot ce ne sosea deacolo. Indiferenți sau detractori ei sunt obligați a medita asupra sensului experienței franceze căci tot ce se petrece în Franța este de mare utilitate pentru eliberarea de mentalitatea de eri.

Apelul Mareșalului Pétain adresat prin radio tineretului francez, ca și precizările d-lui Baudoin la Lyon sunt de o cuprinzătoare semnificație; cuvintele lor au greutatea mărturisirii păcatului și sinceritatea pocăinței; mai mult decât o proclamare de principii ele constituesc o confesiune publică a cauzelor ce au determinat înfrângerea. Și nu e vorba numai de înfrângerea militară, nici măcar de o simplă nenorocire politică, ci e vorba de prăbușirea unui stil de viață și a unui sistem de gândire ce s'a dovedit steril pentru individ și periculos pentru popoare.

Tuturor acelora ce, cu naivă și încăpățânată încredere mai așteaptă revenirea timpurilor de fericită reverie sau voluptoasă odihnă le răspund cuvintele mareșalului: „atmosfera nesănătoasă în care au crescut mulți dintre mai marii noștri le-a slăbit curajul și i-a condus pe căile înflorite ale plăcerii la cea mai mare catastrofă din istoria noastră".

Prea clare și prea grave cuvintele bătrânului mareșal, pentru a nu fi înțelese de toți.

Dar mareșalul merge mai departe cu acuzarea, el atacă individualismul, fundamentul mentalității franceze contimporane, idolul democrației, fruct penibil al atâtor revoluții, astăzi demodat. In ultimul timp individualismul francez nu s'a manifestat atât ca o concepție politică, cât mai ales — și aceasta e mai grav — ca un dușman al disciplinei colective a neamului, intrând în sânge odată cu anarhia intelectuală abil mascată de veșmântul fie spiritual, fie formalist, fie mai ales interiorizat până la o analiză sufletească ce destramă.

In gândirea și viața neamului francez individul devine centrul: cultul eului se substitue cultului națiunii, iar finețea umorului înlătură ca prea naiv elanul tineresc și contructiv al marilor sentimente primare. Mareșalul denunță acest păcat: „Prefața necesară reconstruirii țării este eliminarea individualismului. Invățați deci să lucrați în comun și desvoltați printre voi spiritul de echipă. Independența poate foarte bine să se acomodeze cu disciplina".

Auzim atât de adesea în preajma noastră rostindu-se ca principală învinuire că mișcările naționaliste au distrus libertatea individului și că prin disciplină s'ar tinde spre nivelare. E ușor a răspunde, argumente sunt suficiente, dar nimic nu este mai concludent decât faptul că numai dându-și această înfățișare s'a putut îngenunchia coaliția forțelor răului, iar azi adversarii, cu bună credință, încearcă să se salveze mergând pe această singură cale ce duce la adevărata formulă de conducere a popoarelor.

Dar nimic temeinic nu se poate clădi fără credință; numai acele neamuri au putut depăși soarta mediocrității, realizându-și destinul, care s'au găsit înfrățite cu dragoste de duhul renăscător al marilor sacrificii. Mareșalul predă tineretului francez această credință, care este reconstrucția Franței. Nu se formulează o doctrină, dealtfel superfluă. Se ridică doar un drapel. Unde-i însă purtătorul steagului, care să strige chemarea cu glas răscolitor și tânăr? Nenorocul Franței stă în lipsa unei personalități dominante, care să ia asupră-și sarcina regenerării. Mareșalul aparține gloriei franceze de eri, deci trecutului și, dacă gloria trecutului dă aureolă și prestigiu, nu mai poate declanșa dinamismul revoluționar.

Frumoasă chemare. Va răspunde însă tineretul în entuziasm viril? Acest tineret, căruia se adresează bătrânul mareșal, este doară tineretul descurajat al unui neam obosit. Se așteaptă o reînviere a Franței, este chiar de dorit, dar strălucirea întâietății îi este apusă și nu numai pentrucă este vorba de un popor ce se retrage de pe primul plan al istoriei pentru a se odihni, ci și mai ales pentrucă nu a știut găsi un mod tineresc de a trăi.

Mai mult decât de masonerie, iudaism sau partide democratice, renașterea spiritului francez se lovește de absența unei mișcări similare acelora ce au reînviat alte neamuri. Și poate nu de tinerețe ca atare, ci de adaptarea la noi forme de viață, ce se impun cu nezdruncinată încredere.

Mircea Miulescu

In sbor spre Anglia

Continuându-și misiunile ce le-au fost încredințate, victorioasele escadrile germane au dus „răvașe de anul nou" londonezilor.... Intensa activitate desfășurată cu tot timpul defavorabil, s'a soldat cu un bilanț categoric, dovedind hotărîrea cu care Germania înțelege să ducă războiul.

Suveranul și d. general Ion Antonescu în timpul slujbei religioase, Miercuri la mânăstirea Sinaia

CULTURA

Calendar Legionar

2 Ianuarie

1928. In gara Pașcani a fost arestat legionarul T. Oredicu fiindcă împărțea broșuri subversive, marșul Arhanghelului Mihail, etc.

1931. Ministrul de Interne ordonă autorităților din Basarabie să ia cele mai drastice măsuri ca să împiedice „marșul asupra Basarabiei" proiectat de Căpitan după Bobotează.

1934. Ing. G. Clime este arestat în trenul de Câmpulung.

Ion Caranica se predă la locuința magistratului Procop Dumitrescu.

Nae Ionescu este arestat la Sinaia, dat în judecată și menținut în arest până la 7 Februarie 1934, când este pus în libertate, dar în aceiaș seară este rearestat și trimis Consiliului de răsboiu care îl reține până la 15 Martie 1934.

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Anul teatral

Anul teatral 1940 a fost, în liniile generale, un an cu desăvârșire mediocru, și e cunoscut două perioade fundamental diferențiate.

Prima în care rampa se confundase cu subordonarea cea mai dureroasă unui regim de tristă amintire, și în care cenzura, prigoana, favoritismul și amputarea de texte erau considerate ca mijloace foarte necesare pentru ... interesele unor clici oligarhice corupte ... de administrație. A fost o epocă ridiculă în care teatrele naționale n'au putut reprezenta nici o piesă din literatura dramatică — originale și străine — ale autorilor considerați ca „periculoși" defunctului regim; este cazul piesei „Capul de Rățoi" a d-lui G. Ciprian, care a suferit ... pe urma regimului cenzurii, din pricină că foarte multe scene și idei din ea se loveau cap în cap cu interesele „conducătorilor" de atunci; „Răsvan și Vidra" a lui B. P. Hasdeu, în care eroul principal, se răzvrătit din cei autentici, biciuia incapacitatea unui Domn și a clicii sale imorale, frivol și abuzivi; „Hoții" de Schiller în care se discutau ... idei revoluționare și se făcea, indirect, elogiul Căpitanului; „Macbeth" de Shakespeare; „Crimă și pedeapsă" după romanul cu acelaș nume al lui Dostoiewski; „Ștefăniță Vodă" al lui Barbu Delavrancea, etc. etc.

Cealaltă perioadă, adică cea dela 6 Septemvrie încoace, reprezintă epoca în care teatrul s'a întors la adevărata lui misiune socială și educativă, pe plan românesc.

Prin numirea d-lui Haig Acterian ca director al Teatrului Național din București, s'a urmărit ca ideea revoluționară din punct de vedere artistic să fie trecută pe primul plan.

Firește, e o mare sarcină a fi director de teatru. Un estetician este rare ori un admirator al pieselor cu caracter istoric, — și d. Haig Acterian este în primul rând un estetician. Cum a înțeles d-sa să împace aceste două noțiuni, nu-i greu de văzut, dacă ne gândim, bunăoară, la montarea piesei de mare succes Isabella, Regina Spaniei, a lui Hermann Ortner.

★

Stagiunea de deschidere a anului teatral 1940, s'a început prin comemorarea lui Vasile Alexandri cu prilejul împlinirii a 50 de ani dela moartea sa. Din dramele, operetele și comediile sale s'au reprezentat: „Ovidiu" pe scena Teatrului Național; „Fântâna Blanduziei", pe scena Teatrului Regina Maria; „Piatra din Casă" și „Hâtru Răzeșu" la Studio; „Coana Chirița" și „Kir Zuliaridi" pe scena Teatrului din Sărindar.

Dintre celelalte piese originale jucate pe scena teatrelor Național și Studio, amintim, în ordine oarecum cronologică, pe următoarele: „Institutorii" de Otto Ernst; „Madame Sans-Gêne" de Victorien Sardou și Emile Moreau; „Magda"; „Ion al Vădanei", comedie în 3 acte de N. Kirițescu; „Femeia Cezarului", piesă în 11 tablouri de d. Ion Luca; „Faust", poem dramatic; „Icarii de pe Argeș", poem în 10 tablouri de d. Ion Luca, „Isabela, Regina Spaniei" piesă istorică de Hermann Ortner; „Orașul Nostru" piesă în 3 acte de Thornton Wilder; „Să divorțăm", comedie în 3 acte; „Acolo, departe", roman dramatic de Mircea Ștefănescu; „Capul de Rățoi"; „La ... Giacomino!", de Luigi Pirandello; „Ginerele Domnului Prefect", comedie în 3 acte localizată de d. Paul Gusty; „Stăpânul Casei", comedie în 3 acte de Carlo Goldoni, tradusă de Al. Marcu.

Celelalte teatre au reprezentat următoarele piese originale și străine: Teatrul Regina Maria de sub direcția Bulandra-Storin-Maximilian: „Părinți Teribili", „Papa se lustruește" și „Onoarea".

Teatrul din Sărindar de sub conducerea d-nei Maria Filotti: „Calul năzdrăvan", „Aproape de cer", „Figurantul", „Domnișoara Butterfly", „Se ... noaptea", „Flacăra Sfântă" de W. Somerset-Maugham, „Fritz și Franțu" de Gherardo Gherardi, „Drăgodana" de I. Anestin, „Noaptea Sfântului Andrei" de Val Mugur și „Iubirea ... repetă" de Mircea Ștefănescu, ultimele trei într'un singur act.

Teatrul Comedia de sub direcția d-lui Sică Alexandrescu, a reprezentat „Taifunul" și „Marionetele", ambele de Pierre Wolf.

Teatrul Roxy (Tudor Mușatescu) „Domnișoara Butterfly" și „Îmi pare rău de mine".

Teatrul Luptă și Lumină: „Vicleniul și Capra", „Micul Lord", „Soacra și Nora", „Lie-vioriie", „Dale Carnavalului", „Lada cu minuni" și „Ginerele lui H.-Petcu".

Teatrul Municipal „I. L. Caragiale", recent înființat, și-a deschis stagiunea cu „Schițe și Momente", dramatizări de Gustav Valentin, și continuă să joace „Invierea" de Tolstoi și „Fiecare cum vede".

Cam aceasta ar fi, schițată în liniile generale, activitatea teatrelor pe anul expirat.

S'ar fi putut prezenta acest capitol al artei dramatice și printr'o discutare amănunțită a fiecărei piese, sau a valorii fiecărui spectacol în parte. Procedeul ar fi fost însă didactic și, deci, prea documentat, atât pentru noi cât și pentru publicul care eventual ne urmărește scrisul.

Făcând însă abstracție de unele scăpări în culegerea și trierea materialului informativ, desigur inerente unui cercetător, ... o singură ... privire ... activitatea unui ... genul de teatru preferat a fost până în ultimele luni, comedia.

Nu știm dacă această aplecare spre desfătare, spre humor, trebue pusă neapărat în sarcina publicului spectator sau a directorilor de teatru. De fapt noi nu ne simțim deloc tentați a împinge mai departe constatările noastre, dar vom adăuga că o întoarcere la dramă, la piesele cu caracter istoric nu este de loc exclusă.

Avem nevoe azi, mai mult ca oricând, ca massele să fie zguduite în toată ființa lor, să fie pătrunse de ceeace reprezintă prefacerile sănătoase prin care trecem, pentru a se creia o mentalitate nouă și robustă, capabilă de acțiune și de participare integrală la realitățile noastre adânc românești.

Liviu Bratoloveanu

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Concerte simfonice populare

Deunăzi a avut loc la teatrul „Regina Maria" al doilea concert de popularizare a muzicii clasice, dat de orchestra simfonică a armatei, sub conducerea d-lui lt.-col. **Ion Delu**, inspectorul muzicilor armatei din întreaga țară.

Este poate pentru prima dată la noi, când o orchestră atât de mare — singura care nu primește nici un fel de subvenție de nicăieri — își fixează un scop dintre cele mai nobile și mai utile din punct de vedere social: prezentarea sistematică a bucăților de muzică clasică, la *prețuri populare*.

Publicul nostru — și nu numai melomanii calificați — a fost obișnuit cu gândul că un concert de muzică aleasă nu se poate gusta decât în ținută de seară și pe prețuri exorbitante.

Chiar în sălile unde s'ar fi putut face o cât de modestă educație muzicală — atât de necesară într'un stat tânăr pentru cultivarea sensibilității publicului — nu puteau pătrunde, în majoritate, decât tot snobi plini de ifose și cucoanele, cele mai multe amuzicale, însă cu vulpi argintii și lorniete.

Iată pentru ce aplaudăm pentru a doua oară în această pagină și din toată inima inițiativa d-lui lt.-col. Ion Deliu care este la al doilea concert de acest fel, de popularizare a compozițiilor clasice după un plan sistematic.

Partea întâia a programului va cuprinde în mod constant bucăți mai ușoare, iar partea doua cele nouă simfonii ale lui Beethoven, pe care dirijorul și-a propus să le prezinte publicului pe rând, în fiecare Duminică.

Duminică 29 Decembrie a fost prezentată Simfonia a II-a, precedată de următoarele bucăți:

ROSAMUNDA (uvertură), de Schubert. I se mai zice și „*Harpa fermecată*", pentru muzica ei vaporoasă și pentru că divina harpă... nu se vede pe nicăieri.

CONCERTO GROSSO nr. 7, de Händel. O bucată clară, pătrunzătoare și plină de energie. Un adevărat model de concert, simplu și de o exactitate scolastică.

CAPRICCIO ITALIEN, de Tschaikowsky. Este o reminiscență a impresiilor melancolicului poet al muzicii cu caracter național, pe când se afla la Florența.

Publicul a urmărit ca fermecat toate trecerile capricioase ale compoziției, dela tonul grav, ca de înmormântare, al trompetelor din *Andante*, la ritmurile noui din *Pochissimo*, gustând cu melancolie tema cântecului popular italian, de un sentimentalism mișcător, și trăind parcă acele clipe de veselie din ariile napolitane, învolburate din când în când de ritmul îndrăcit al tarantelei.

Partea ultimă a programului, Simfonia a doua în Re Major, a fost ascultată de întreaga sală într'o atmosferă de reculegere.

Gh. Donev

Fragment din fresca „Revoluției lui Horia" de Niculae Stoica

Expoziția grupului plastic Luchian deschisă sub auspiciile Muncii Legionare în sala Dalles.

Un pedagog național: Vasile Conta

Acum câțiva ani în urmă, am prezentat într'o broșură concepția filosofică a lui Vasile Conta. Pentru ca lucrarea să poarte girul unei **autorități intelectuale** — după obiceiul publicisticei românești — m'am adresat unui amic, doctor în filosofie, să-mi scrie o prefață și să-mi verifice manuscrisul. Am fost însă profund desămăgit când domnul în chestie mi-a mărturisit — fără un pic de regret — că nu știe nimic despre Vasile Conta. Nu l-am condamnat totuși. Cunoșteam destul de bine mentalitatea **cărturarilor** noștri, cari disprețuesc creațiile culturii autohtone, socotindu-le lipsite de **interes științific**.

Vasile Conta, ca și ceilalți creatori de valori culturale românești, este peste măsură de puțin cunoscut. Se știu puține lucruri atât despre trudita lui viață cât și despre opera lui. Din toată activitatea gânditorului Conta, cunoaștem doar atitudinea lui politică. Și pe aceasta, greșit. S'a spus despre Conta că, potrivit sistemului său de filosofie materialistă este ateu, antinaționalist, etc...

Din punct de vedere filosofic, în adevăr, Conta a fost părtașul concepțiilor materialiste. Dar nu-i putem face din aceasta un cap de acuzație și nu putem formula o concluzie definitivă, judecându-l pe Conta și acuzându-l că și în politică atitudinea lui filosofică a avut consecințe de aceeași manieră. Ci, dimpotrivă, Vasile Conta pe plan socialpolitic a fost un luptător de elită pentru cauza națională și nu a pregetat niciodată să afirme crezul lui patriotic și să lupte pentru realizarea primatului politicii naționaliste.

Căpitanul socotea atitudinea politică a lui Vasile Conta drept pildă de curaj și înțelepciune.

Am spus că Vasile Conta a fost un pedagog național. A fost, în adevăr, un mare educator. Ceeace caracterizează însă atitudinea lui de om politic și de educator este **simțul realului**. Când a afirmat, cu prilejul discursului ținut în fața Camerii Deputaților la 4.IX.1879, că: „Noi, dacă nu vom lupta în contra elementului jidovesc, vom pieri ca națiune" — nu a făcut o simplă figură de oratorie politică ci, a rostit o **sentință**. El a prevăzut dezastrul la care va ajunge neamul românesc dacă problema jidovească nu va fi rezolvată cât mai repede cu putință. Pentru Conta, educația este o necesitate socială și națională. Dar nu se lăsa furat de un optimism exagerat, când spunea că „educatorul nu face altceva, decât îndreaptă ceeace natura a creiat".

O națiune trăește prin tineretul său. E o datorie de viață ca tinerile generații să fie pregătite în spiritul aspirațiunilor istorice ale poporului. Căci „dacă un popor — spune Conta — n'are o tinerime **entuziasmată, cultă și cu dor de țară**, este pierdută pentru totdeauna".

Educarea sufletului trebue să primeze celei a minții. „Ideile mari, pornesc totdeauna din suflete mari". A face educația minții e lucru mult mai ușor decât a forma suflete întregi — „a educa, este mai greu decât a studia; deaceea sunt puțini educatori în mulțimea de învățați". Tipul omului ideal — văzut de Conta — este **omul întreg**. Omul cult, entuziast și iubitor de țară. Adevăratul patriot nu poate fi, însă, nici aristocratul, nici burghezul: „acest apanaj natural a fost dat spre păstrare **țăranului**, un suflet ferit de ambițiuni și patimi egoiste".

Pentru ridicarea țărănimii, Vasile Conta, ca ministru al Instrucțiunii Publice, prin proiectul de lege din 1881, a dat mai multă importanță laturii practice a învățământului public. Inlăturarea streinismului, în speță a iudaismului, care încă de pe atunci acaparase aproape în întregime comerțul românesc, nu se putea face decât prin formarea unei clase economice autohtone. In expunerea de motive a proiectului, precizează scopul școalei în felul următor: „noul proiect asigurează fiecărui român pedeoparte câștigarea instrucțiunii generale indispensabilă unui bun cetățean și unui om civilizat al timpului nostru, iar pe dealtăparte câștigarea unei profesiuni cu care să poată lupta pe terenul economic pentru cel mai mare folos al său propriu și al țării". Politicianii timpului văzuseră, însă, un pericol în noul reformator. Proectul cade și ministrul demisionează. Cu sănătatea zdruncinată și de nimeni înțeles moare după scurtă vreme, departe de țară, răpus de o boală de piept, care-l chinuia încă din tinerețe.

„Marele Vasile Conta" — cum îl spunea Căpitanul, rămâne un luptător vajnic pentru idealul național. Principiile lui pedagogice rămân pietre de temelie pentru un viitor sistem de pedagogie românească. Școala lui Conta este școala omului de caracter. Un aspect al idealului educației legionare. Școală inspirată din nevoile de viață românească.

Pompiliu Preca

Anul Nou la Românii din Timoc

Anul Nou, în Timoc, se face după stilul vechiu; așa cum se făcea odinioară în patria mumă și cum nu se face la vecinii noștri dela Sud. Noi am spicuit numai unele din obiceiurile cari se practică de „**zâna Sânvăsâiului**". Și nu știm dacă am reușit să nimerim tocmai acele regiuni unde ele sunt mai caracteristice. Unele din aceste obiceiuri, tocmai prin faptul că se practică în casă, sunt o chezășie a conservării duhului românesc. Dacă cineva ar vrea să se convingă de sfințenia cu care românul păstrează comorile dacoromane, ar trebui să petreacă „Sânvăsâiul" în Timoc.

Vorbim de obiceie de Anul Nou din mai multe sate:

CU SORCOVA IN CERCOVIȚA-PLAS. NICOPOL

Cu sorcova merg băeții între 14—18 ani. O ceată numără c.-3-4-5 băeți. Unul din ei, casierul, este vătaf. El îi strânge, cu o zi înainte de anul nou, pe toți. Strâng bani între ei și cumpără hârtii colorate. Fac ei sau 2 nuielele de măr sau gutui și le dau fetelor mai apropiate sau „ibovnicelor" să pregătească sorcova. Se crede că numai sorcova de măr și gutui aduc sănătate. Când băeții se duc cu sorcova pot fi întrebați „de ce pom este și cine a făcut-o". Fetele fac sorcova astfel: în vârful sorcovei se pune o „chită" de busuioc, urmează un rând de hârtii, un rând de garoafe, păstrate până acum în chițimle — (cămară), ei urmează iar busuioc, hârtie și iar garoafe, până jos. Lungimea sorcovei este 1-1 jum. m., ca să poată ajunge la umărul drept al celui care doarme. Ceata de 2 umblă cu 1 sorcovă, dela 2 în sus 2 sorcove. In ceată dacă a intrat un orfan de mamă el nu poate sorcovăi. Nici un bolnăvicios nu poate sorcovăi, căci e refuzat.

Cu sorcova se umblă seara și dimineața. La casele la care ceata a mers seara trebue neapărat să meargă și dimineața.

Seara primesc bani, dimineața carnea de porc. Sorcovarii intră în casă și „bat cu sorcova" pe toți ai casei cântând:

„Sorcova, Sorcova!
Ca fieru, ca măru,
Ca păru, ca oțălu,
Peste vară sănătos
Tare ca chiatra
Și iute ca săgeata!"

Dacă nu-s primiți ies până la ușe și încep așa:

„Iruă goală
Peste vară,
Să muriți
Toți de-o boală!"

Fetele când vin băeții cărora le-au făcut sorcova se fac că dorm și când sunt sorcovite, rup, pe furiș, câte o panglică de hârtie sau busuioc.

Ceeace au rupt dela sorcovă pun sub căpătâi. Ca să-și viseze logodnicii.

După ce se termină sorcovitul merg acasă la cel care n'a sorcovit din ei, orfan sau bolnăvicios, și lasă sorcova la el acasă sau la icoană sau afară într'un măr sau gutui. Acum vând carnea și împart banii. Mai dinainte au oprit carne pentru fript — „pece" (mușchiu de porc). Se duce fiecare acasă și unul aduce unt, unul brânză, altul untură, vin sau făină. Merg cu ele la locul hotărît. De obiceiu acasă la unul din ei. Mama sau sora lor face o plăcintă. Și gătește așa cum cer ei. Toate fiind pregătite încep să „să veselească" (Informator: Ilie Marin 26 ani).

CU „SORCOVA" IN COM. COSLADUI, PLASA RAHOVA

Inainte de Sânvăsâi, băeții, cari vor umbla cu survatca, se adună, își cumpără hârtie de diferite culori și își fac sorcova „Survatca". Dacă ei sunt mici le-o face mama, sora sau un frate mai mare. Deobiceiu se unesc 2—3 la un loc. Seara, spre Anul Nou merg la unul acasă. Aci dorm până la miezul nopții. Acum mama îi scoală. După ce s'au sculat „bat cu survatca" pe toți cei din casă începând ... cel mai bătrân, zicând:

„Surva surva
Ves'le ves'la'
Să trăești, să 'mbătrâne
Ca un măr, ca un păr
Ca un fir de trandafir
Să fii tare ca chiatra
Și iute ca săgeata!"

După ce au primit bani ... prin sat. Deobiceiu nu merg numai acolo unde gândesc că nu vor fi primiți bine. Strâng numai bani. Dimineața împart banii. Unii se duc și la moașe unde se veselesc cu nepoatele, aici sunt invitați și la masă. Așa se termină „survatca".

UN OBICEIU AL FLACAILOR IN CUMBAIR—VIDIN

La Sânvăsâi băeții mai apropiați petrec noaptea împreună la unul din ei. Ziua, înainte de Anul Nou, strâng între ei făină, ouă, brânză, untură, nuci, dovleac. Le duc la mama unuia care pregătește o „pită" (plăcintă), „picate" (clătite). Aduc și vin. Seara vin flăcăii. Și înainte de a sta la masă trebue să meargă fiecare să ridice una din străchini — de sub care mama a pus de cu ziua: un pieptene, un măr, o oglindă, un inel, un fir de păr, un ban de argint, mămăligă.

Dacă flăcăul scoate mărul: „o să ia în căsătorie o fată frumoasă și sănătoasă", dacă scoate oglinda — una „fudulă", dacă scoate pieptenul — una „colțată", dacă scoate inelul — una trasă ca prin inel și „vrenică", dacă scoate mămăliga una săracă, dacă scoate banul de argint una bogată, dacă scoate firul de păr — una slabă și săracă.

După ce și-au văzut norocul petrec în cântece, mâncări și băutură. Așa întâlnesc Sâncăsâiul — Anul Nou. (Informator: F. Atanasiu 22 ani).

OBICEIURI IN COM. VADIN, PLASA RAHOVA CU SORCOVA LA CARNE

O ceată se compune din maximum 4 băeți între 8—15 ani. Ei pornesc cu sorcova dimineața de noapte. Cel care poartă sorcova are o „dracă ghimpată" (creangă de răsură). Cu ce apără sorcova, căci fetele mari încearcă să rupă, chiar să frângă sorcova. Ele pun hârtia sub căpătâi ca să-și viseze logodnicii. Inainte de a se culca „**fac pe scris**": ies afară privesc la o stea și spun:

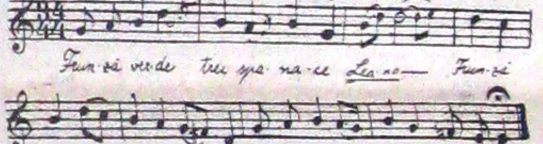
„Stea luminată
Umblă'n lungiș,
Și'n curmeziș
și-mi spune'n vis
bărbatul meu"

După ce se culcă nu mai vorbes-

(Continuare în pag. 4-a)

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Cântec din Argeș

Frunză verde trei spanace:
Leano
Drag mi-a fost drumul încoace
Dar n'am pentru cine-l face
Căci pentru cine-l făceam
Mi-a tras perdeaua la geam
— Ridică mândro perdeaua
Ca să văd să-mi iau mantaua,
Mantaua și cu tunica
Căci m'apucă ziulica.
— Lasă, lasă să te-apuce
Căci ți-a fost gurița dulce,
Gurița și buzele,
Ochii și sprâncenele.
. . . .
Frunză verde mărăcine
Cine iubește și spune
Ăla nu e om pe lume.
Cine iubește și lasă
Crească-i mărăcini în casă
Să nu-i poată ocoli
Nici pe alta-a mai iubi.

Argeș-Corbeni 7 VIII 938
dela **Elisaveta I. M. Diaconu**
cules de **Ilarion Cocișiu**

—xoxoxoxo★oxoxoxox—

Sociologie românească

Acesta este titlul celei dintâi scrieri dela noi despre sociologia românească. Volumul este un extras din „Istoria Filosofiei Moderne", vol. V, semnat de d. Traian Herseni. Faptul că apare încadrat acolo, l-a determinat, posibil, pe autor să definească poziția actuală a sociologiei față de filosofie.

Nu știm dacă „o istorie a sociologiei românești este prematură". S'ar fi cerut până acum cercetări îndelungi de bibliotecă, pentru ca pe temeiul lor o lucrare de sinteză să găsească un sprijin. Cu toate acestea istoria sociologiei românești este mai mult decât o încercare istorică. Analiza unui număr mare de învățați români, pe care ni-i prezintă cu cât participă fiecare la o sociologie românească, este din cele mai complete. Cu greu cred că cercetări și aprofundări, ulterioare ar putea strecura, în rândurile celor prezentați, pe cineva. Chiar dacă completări de asemenea natură s'ar ivi, cititorul găsește în lucrare trasată linia istorică a sociologiei românești.

In studiul d-lui Traian Herseni își fac loc nume cunoscute și citate des în scrieri de altă specialitate sau de cultură generală. Dar aceste nume apar numai pentru „idei sociologice", ci nu pentru „scrieri închinate de-a-dreptul sociologiei".

Drept premergători ai sociologiei românești sunt amintiți: **N. Milescu, D. Cantemir, Ioan Budai Deleanu.** („Scurte observări asupra Bucovinei"); iar pentru veacul al XIX-lea: **Dinicu Golescu** („Insemnare a călătoriei mele în anii 1824, 1825 și 1826"), **I. Codru-Drăgușanu** („Peregrinul transilvan") și **Anton Pann.**

Dar cea mai importantă parte este aceea care cuprinde galeria sociologilor noștri.

Școalele diferite de sociologie pot fi urmărite, iar cititorul are latitudinea să rețină sau să înlăture dela cine crede tot ce vrea, spre a-și croi o linie, pe care cu greu și-ar fi putut-o defini într'o vreme când diversele școli îi erau necunoscute.

Scriitorul și Neamul

Scriitorul de eri a fost complet lăsat la o parte de o clasă conducătoare, ce se voia ferită de orice lumină ce ar fi putut s'o aducă acesta, într'o problemă de căpetenie. Era epoca când nimeni nu putea să discute chestiuni grave, iar dacă totuși cineva reușea s'o facă, doar el își asculta refrenul gândurilor curate. Intre conducători și scriitori era o prăpastie. Nimic nu le putea unifica gândurile. Scriitorul ocolit de guvernanți, din păcate, era și rar. O falsă înțelegere a menirii unui scriitor, sub patronajul unei lumi în descompunere, a făcut ca marea majoritate a scriitorilor să se depărteze de neamul lor. In loc să umble pe drumul regăsirii lor proprii și implicit al neamului, porniseră, fără cruce dar și fără isbândă, în călătorii lăturalnice. In perioada frământării Mișcării Legionare, vizionarul politic se vedea, la început, nu numai neîntovărășit de mulțime, dar nesprijinit de cuvântul scriitorilor. Ei nu erau acolo unde trebuiau. Lipseau dela datorie. Durerile și nevoile țării nu le vedeau; toate nimicurile formau preocupările lor.

Căpitanul, în drumul său spre masele populare, când a descins în mijlocul Moților s'a cutremurat de traiul acestor oameni. In acelaș timp a adresat o aspră mustrare scriitorilor și literaților, care abdicaseră dela misiunea lor. Rândurile pe care le-a scris Căpitanul cu acest prilej, sunt o mustrare pentru toate generațiile de literați și scriitori, care se vor abate dela misiunea de a fi denunțători ai stărilor grele în care se zbate neamul.

Ne-am îmbogățit editurile, oficiale și neoficiale, cu toate volumele de literatură ușoară, străină de cerințele unei lumi ce se voia alimentată cu literatură curată și cu volume care să demaște realitățî sociale și economice românești, spre a-și ști orienta mai întâi gândurile, iar mai târziu acțiunea.

Bibliotecile străine, care se îmbogățiseră prin truda nenumăratului șir de generații de oameni de cultură și știință locală, ne lăpiteau enorm, în disproporție supărătoare cu interesul pe care-l acordăm țării. Iată deci legiunea va trebui să rupă și cu falsa înțelegere a rosturilor unui scriitor, neîncurajând pe cei care păstrează din deprinderile pleiadei de „scriitori și literați de eri.

Iar cuvintele Căpitanului să fie scrise cu litere de foc, acolo unde scriitorii și literații își au o casă a lor, spre a nu pierde niciodată din vedere, care le este misiunea. Desvoltarea scrisului sub regimul legionar, nu poate să se facă decât sub imperativul cunoașterii de neam, în spiritul în care Căpitanul a spus-o, vorbind de Moți:

„Literații și scriitorii își găsesc subiect de tratat în toate nimicurile. Cărți peste cărți apar. Sunt pline vitrinele librăriilor de ele. Ce va zice viitorul despre aceștia, dacă pentru o tragedie istorică ca aceea a Moților, petrecută sub ochii lor, ei n'au găsit niciun cuvânt, care să fie în acelaș timp și un semnal de alarmă pentru poporul amețit de toată literatura scandaloasă care-l adoarme și-i întunecă drumul viitorului și al vieții?

Cum va trebui să privească neamul pe acești scriitori și literați, a căror misiune, cea mai sfântă, este tocmai acela de a-i denunța „primejdiile, care-i amenință ființa fizică" ?...

Va trebui ca scriitorul să-și revizuiască activitatea. Să vadă: cuprinde ea, în eforturile care le face, îmbrățișarea caldă a nevoilor neamului? Nu cumva el însuși este nedocumentat, iar cuvântul pe care-l așterne face parte dintr'o înlănțuire de gânduri, dar nu redă o realitate?

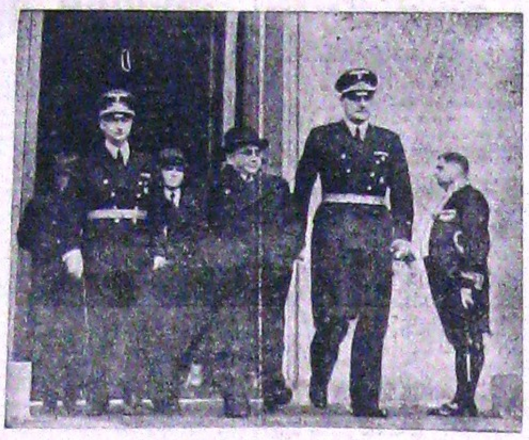
Scriitorul trebue să-și înțeleagă menirea, așa cum a dorit-o Căpitanul. Iar pentru a se pune în slujba adevăratei sale chemări să se ridice cât mai des, în spiritul etern al acestui popor, fiindcă numai aceasta îl duce la o cunoaștere.

F. Florescu

AXA

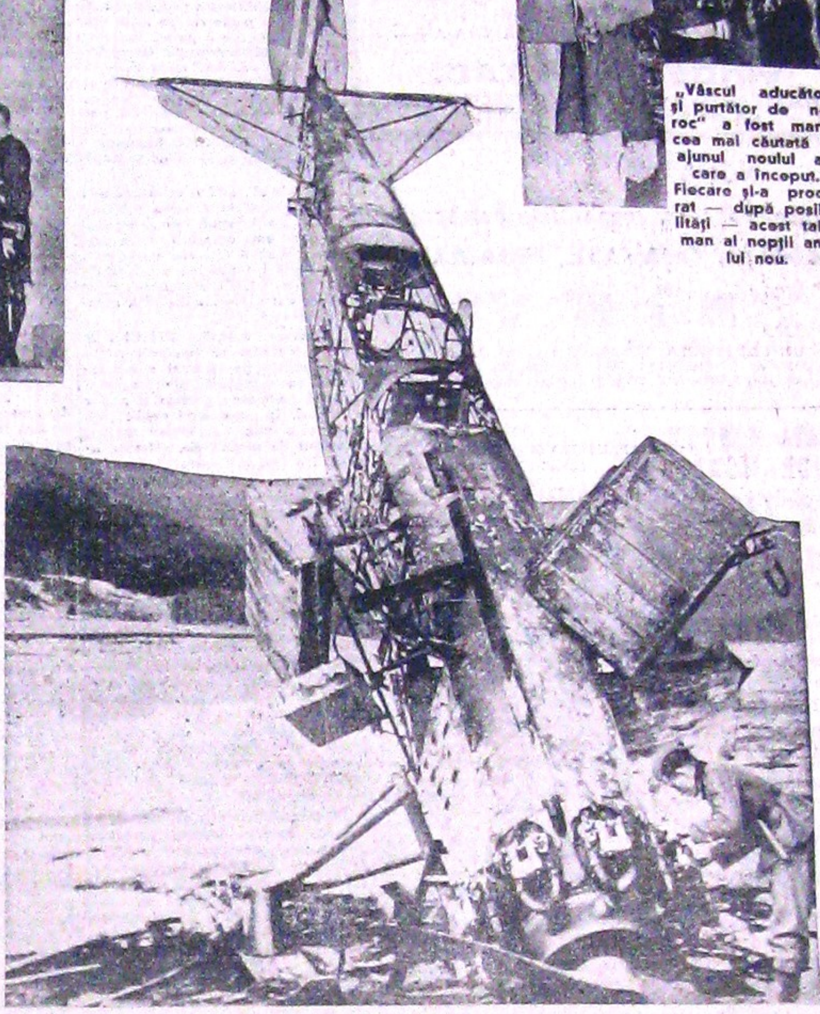
Războiul a schimbat aspectul vitrinelor, confecționând păpușilor uniforme noui...

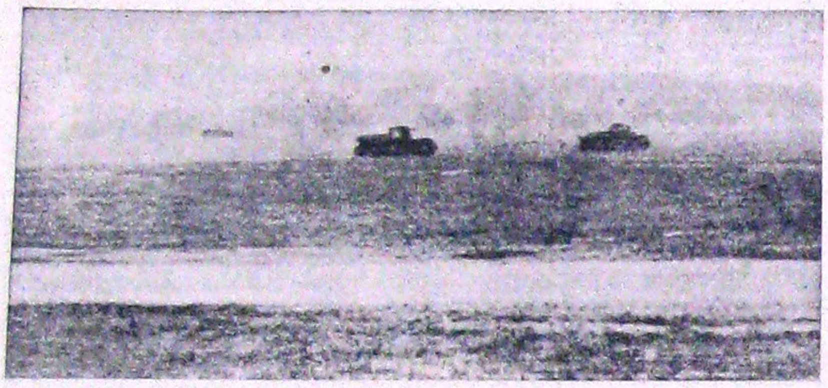
Noul ministru al Rusiei la Berlin, d. Dekanosov, a fost primit înainte de sărbători de Fuehrer în palatul Cancelariei Reichului.

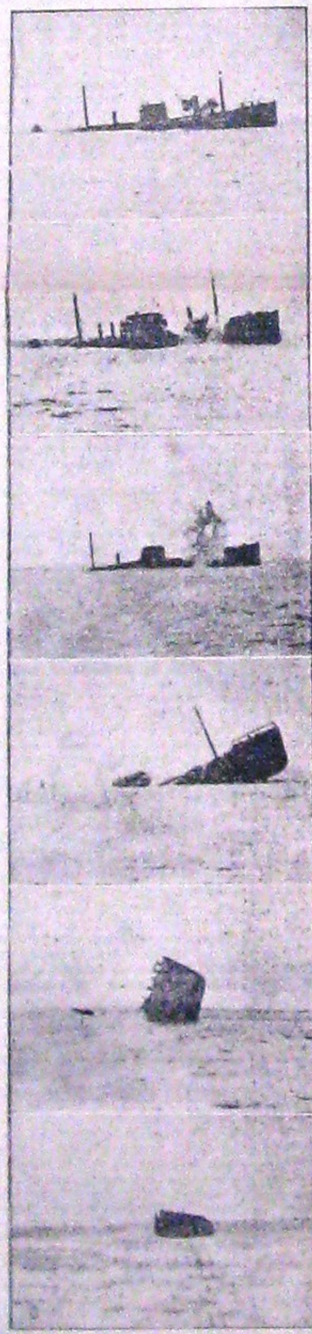
„Vâscul aducător și purtător de noroc" a fost marfa cea mai căutată în ajunul noului an care a început. Fiecare și-a procurat — după posibilități — acest talisman al nopții anului nou.

Încercarea unui avion englez de a pătrunde în spațiul aerian german, i-a fost fatală: avioanele de vânătoare, l-au trimis imediat spre pământ.

Pe apă, în aer și pe pământ, forțele armate ale Imperiului italian desfășoară o intensă activitate, dejucând manevrele inamice, scufundând unitățile adversarilor și stăpânind spațiul aerian pe care l-au cucerit dela intrarea Italiei în războI. Redăm aici câteva instantanee elocvente, cari arată uriașa activitate desfășurată de armatele italiene.

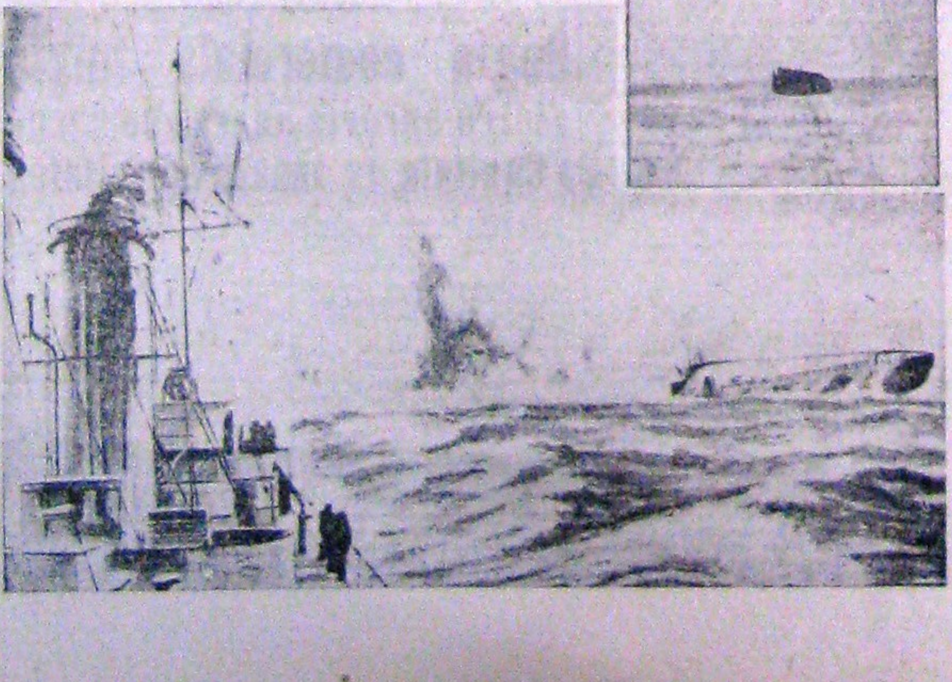
Pe apă: submarinele italiene cari au trecut nestingherite prin Gibralter, operează acum în apele Atlanticului, unde obțin victorii importante, trimițându-i la fund numeroase unități inamice.

(Fazele operative ale unei lupte, rees desluşit din clișeele cari arată cum este trimis la fund un vas inamic).

SUS: Unitățile motorizate de pe frontul Bardia, înaintând spre pozițiile inamice.

MIJLOC: Aviația în plină acțiune.

JOS: O luptă în Atlantic, soldată cu victoria unităților italiene

De Anul nou au reînviat tradițiile și obiceiurile, străzile Capitalei recăpătând un aspect cu totul sărbătoresc. Mielul alb — imaculată apariție purtătoare de noroc — ramurile verzi vândute de țigăncile cari au eșit în stradă cu coșurile lor împrimăvărate — toate s'au bucurat și au bucurat pe citadinii cari s'au oprit o clipă în loc să cumpere aceste simboluri ale anului care a început.

La prefectura poliției Capitalei, conducătorii au împărțit copiilor daruri, primind totodată plugușoarele legionare

Economie - Muncă - Finanţe

Rentabilitatea producţiei agricole

O rentabilitate a producţiei agricole nu se poate realiza atâta timp cât ţăranul, de o parte, este lăsat la sistemul rudimentar de exploatare agricolă, deci atâta timp cât nu i se pune ţăranului la dispoziţie mijloacele necesare unei exploatări raţionale, iar de altă parte, atâta timp cât ţăranul este împiedecat de fisc şi alte împrejurări de aşi organiza şi înzestra gospodăria.

In primul rând constatarea este notorie că ţăranul este lipsit de credit. La început încă, imediat după reforma agrară, când un credit eftin ar fi fost atât de eficace, prin însuşi faptul că acest credit nu i s'a dat, s'a compromis orice ajutor dat agricultorilor prin această reformă.

Reforma agrară, acel titlu de glorie cu care se împănau partidele politice pe vremuri, a fost făcută cu superficialitatea caracteristică acestor partide şi acelor timpuri. In lipsa unui credit prin care să se pună bazele unui modest început de gospodărie, reforma agrară a fost ineficace.

Deci, pentru o reorganizare a gospodăriilor ţărăneşti este nevoie în primul rând de credit, care în actuala conjuctură va trebui să fie un important şi determinant factor de producţie, atât de necesar ţăranilor.

Căci, sistemul de producţie — azi — este rudimentar. Maşinismul în agricultură — în lipsă de credit — este aproape inexistent. Utilajul agricol este complet dezorganizat. Pentru a se încuraja procesul de mecanizarea şi înzestrarea agriculturii cu utilajul necesar, creditul ţărănesc este de o importanţă fundamentală, mai ales azi în urma unei recolte slabe şi când exploataţiunile agricole sunt atât de desorganizate.

In această privinţă, oratoria faptei legionare, a început procesul realizărilor practice prin măsura înfiinţării „Creditului Naţional Agricol" şi prin semnarea noului protocol germano-român, care între altele prevede şi finanţarea agriculturii, precum şi măsuri pentru înzestrarea agriculturii cu maşinile şi utilajul necesar. Această măsură este de o mare importanţă, când ne gândim la lipsurile agriculturii, care timp de 22 ani nu a reuşit decât în mică măsură să-şi augumenteze inventarul cu maşinile necesare unei raţionale exploatări şi cari lipsuri au dus la o rentabilitate atât de scăzută a muncii agricole.

Dar, în afară de aceste măsuri de credit şi de mecanizare agricolă, vor trebui luate şi alte măsuri cari să ducă la degrevarea agriculturii de atâtea sarcini. Se impune în primul rând o reducere din fiscalitatea atât de excesivă şi atât de dăunătoare producţiei agricole, precum şi refacerea şoselelor şi mijloacelor de comunicaţie şi crearea unei reţele de silozuri, târguri şi oboare de cereale.

In ceeace priveşte fiscalitatea, trebue să recunoaştem că ea în trecut a fost atât de excesivă pentru a putea face faţă risipei, plăţii atâtor diurne şi jetoane, precum şi pentru plata unui aparat de Stat prea exagerat. Acum, în noul Stat Legionar, prin faptul că această risipă nu se va mai face, prin faptul că în viitor tineretul va fi îndrumat nu spre funcţiuni publice ci în spre întreprinderi comerciale şi industriale şi alte ocupaţiuni practice, prin aceste se va uşura sarcinile bugetului şi deci va permite o degrevare a o parte din greutăţile pe care le întâmpină agricultura şi care dăunează atât de mult agriculturii. Deci, pentru agricultură, va trebui să se inaugureze o nouă politică fiscală, care în aşezarea sarcinilor să ţină seamă de posibilităţile reale de plată a ţăranilor.

Refacerea şoselelor care leagă satele răsleţe cu marile centre de desfacere este o necesitate evidentă. Azi, în lipsa acestor şosele — cari chiar dacă există, iarna şi toamna sunt impracticabile — transportul produselor agricole, este mult îngreunat, astfel că scurgerea produselor ţărăneşti spre locul de valorificare este imposibilă. De altfel şi acest punct este pe cale de a fi rezolvat în cele două luni de regim legionar. Astfel, în planul decenal germano-român se prevede la punctul 4: „In cadrul planului decenal, România va desvolta căile ei de comunicaţie...". Această măsură va mări mult perspectivele de o mai echitabilă rentabilitate agricolă.

Reţeaua de târguri, oboare şi silozuri, deasemenea, trebueşte mărită căci numai astfel produsele agricole vor fi valorificate în mod just. Această măsură, natural, va trebui completată şi cu operaţiuni de avansuri pe warante, ca existenţa lor să fie justificată. Fără silozuri şi fără posibilităţi de credit imediat, valorificarea produselor agricole nu se poate face cu folos pentru ţărani — cari duşi de presiunea nevoilor şi greutăţilor de fiecare zi — se văd siliţi de a-şi vinde pe nimic produsele strădaniei lor.

Deci, prin eftin şi imediat şi prin mecanizarea agriculturii la o raţională exploatare agricolă şi deci la o producţie calitativă şi cantitativă mai bună şi de altă parte printr'o fiscalitate înţelegătoare şi o politică de transporturi în concordanţă cu interesele agricole şi printr'o refacere a şoselelor şi înfiinţări de târguri, oboare şi silozuri la o justă valorificare a acestor produse, iată comandamentele de faţă care îşi vor găsi realizarea în planul economiei legionare.

Prin această valorificare şi rentabilitate a muncii agricole se va mări standardul de viaţă a ţărănimii româneşti, care este singurul sprijin al Ţării în vremuri de restrişte şi rezervorul de energii creatoare ale Neamului.

Ovid Bălibanu

Situaţia agriculturii în anul 1940

Agricultura ca ramură de activitate este influenţată, în primul rând de factorii naturali şi în al doilea rând, de factorii technici, economici şi sociali. Modul în care se petrece acţiunea unora dintre aceşti factori şi reacţiunea altora, în cursul unui an, imprimă caracteristica agriculturii din anul respectiv.

Agricultura, spre deosebire de alte ramuri de activitate, este cu mult mai puternic influenţată de natură şi în special, de factorul climă. Ceilalţi factori, exercită mai mult o acţiune de adaptare la factorii naturali şi o corectare a acestora. Factorii tehnici, adică maşinele, instrumentele, animalele, etc. şi munca, vor fi în aşa fel încât să facă faţă condiţiilor naturale. Gradul de intensificare al factorilor economici, în vederea obţinerii unei producţii mai mici sau mai ridicate, depinde de factorii economici şi sociali. Modul de valorificare al producţiei, natura producţiei, desimea populaţiei, gustul şi deprinderea populaţiei consumatoare local şi extern, sunt tot atâtea elemente cari impun gradul de intensificare a factorilor tehnici sau cum se obişnueşte să se spună gradul de intensificare al agriculturii.

Sub aceste aspecte vom căuta să înfăţişăm anul agricol 1940.

In general, anul agricol 1940, fără să fi fost un an dezastruos, a fost un an rău: pentru producţia vegetală, pentru producţia animală şi pentru oameni.

Condiţiile naturale. Incă din toamna anului 1939, manifestările climatice au fost vitrege agriculturii, dar mai ales, pentru însămânţările de toamnă. După o perioadă de secetă care a durat până la începutul lunii Octombrie, în care timp facerea arăturilor a fost îngreuiată din cauza uscăciunii, au început ploi, cari cu mici întreruperi au ţinut până la sosirea iernii. Insămânţările de grâu, secară, orz şi rapiţă, s'au făcut cu cea mai mare grabă, în condiţiuni foarte grele şi pe suprafeţe reduse, faţă de media anilor anteriori. Calitatea lucrărilor de însămânţare a fost slabă. Plantele nu s'au putut desvolta, până la sosirea iernii, pentru a putea rezista gerurilor cari au urmat.

Iarna anului 1940 a fost excesiv de friguroasă. Gerurile au fost aşa de mari, încât în multe părţi ale ţării au degerat pomii fructiferi, au suferit pagube însemnate viile, mai cu seamă cele neîngropate şi au degerat suprafeţe întinse de grâu şi orz de toamnă, suprafeţe cari, în primăvară, au trebuit să fie întoarse şi semănate cu alte plante. Timpul friguros s'a menţinut şi în primăvară. Ploile numeroase şi reci, căzute în acest anotimp, au împiedicat facerea însămânţărilor de primăvară, în condiţii bune şi a prelungit semănatul porumbului peste limita obişnuită.

In timpul verii, care, în general, a fost răcoroasă, ploile s'au ţinut lanţ, împiedicând desvoltarea normală a plantelor, pe cari le-a întârziat la coacere, favorizând boalele criptogamice pe o scară întinsă şi producând tot felul de pagube prin inundaţii, grindină, etc.

In afară de pagubele suferite de cereale şi prăşitoare au suferit pagube mari plantaţiile de pomi fructiferi, cari au dat o recoltă mică şi de calitate inferioară. Cele mai mari pagube au fost la viţa de vie. Regiuni întinse şi cu renume, nu au produs în anul acesta nici pentru nevoile familiare. Pagubele au fost datorite manei viţei de vie, care a fost favorizată de timpul ploios.

Inzestrarea cu capital agricol. Este un fapt cunoscut, că exploataţiile agricole româneşti, nu sunt înzestrate cu tot utilajul necesar agriculturii moderne. In general, este simţită lipsa de adăposturi pentru animale, clădiri pentru păstrarea recoltei şi maşinelor, etc. Caracteristic agriculturii, dela un an la altul, este însă, capitolul de exploatare, adică inventarul viu şi mort şi capitalul circulant: provizii seminţe, bani, etc.

In cursul anului 1940, capitalul de exploatare a fost foarte mult redus, datorită, în primul rând, rechiziţiilor de animale şi vehicule făcute pentru nevoile armatei şi în al doilea rând micşorării puterii de cumpărare a agricultorilor. Datorită acestei din urmă cauze, puţini agricultori au putut să-şi mai cumpere uneltele şi maşinile de cari aveau nevoie. Nu mai vorbim de îngrăşăminte seminţe selecţionate, etc. cari au fost trecute pe un plan secundar. Pentru a face faţă, în special nevoilor de sămânţă, guvernul s'a văzut silit în toamna anului 1940, să facă aprovizionări pe o scară întinsă, cu sămânţa de grâu pentru însămânţările curente.

Dacă socotim cota de amortizare a maşinilor şi uneltelor la 5 la sută, adică o durată mijlocie a inventarului mort de 20 ani, putem să admitem fără exagerare că nici jumătate din această cotă nu a fost acoperită în acest an. In plus, dacă mai socotim şi vehiculele rechiziţionate şi lipsa de îngrijire şi reparaţii curente din cauza concentrărilor, putem ajunge la concluzia că în ceeace priveşte inventarul mort, păşim în noul an agricol cu un deficit însemnat.

Muncile agricole. Muncile agricole au caracteristic cu totul diferite de munca cerută de alte ramuri de activitate. Specializarea diviziunea muncii, înlocuirea braţelor prin maşini, etc., sunt limitate de factorul natural, pe de o parte, de factorul economic, pe de alta. In ţara noastră majoritatea muncilor se execută cu braţele.

Pentru anul agricol 1940, numărul zilelor de muncă la hectar, a fost mai ridicat decât în anii normali din cauza marei cantităţi de precipitaţii, care a bătătorit pământul şi a favorisat desvoltarea buruenilor de tot felul. Dacă la aceasta se mai adaogă lipsa unui mare număr de braţe datorită concentrărilor şi faptul că majoritatea acestor munci trebuia executată în intervale scurte, dintre ploi constatăm pentru anul care a trecut următoarele: 1. Muncile agricole s'au desvoltat în condiţii grele; 2. Braţele de muncă au fost insuficiente; 3. Nu s'au executat toate lucrările — de ex. în multe părţi ale ţării porumbul a fost prăşit o singură dată sau chiar deloc; 4. Preţul muncilor agricole a fost cu mult mai ridicat decât în ceilalţi ani.

Influenţa evenimentelor. In cursul anului 1940, în afară de continuarea războiului, care are drept rezultat o cerere, în continuă creştere, de produse agricole, au intervenit şi evenimentele interne cari au avut o puternică influenţă asupra agriculturii. Prin pierderea Basarabiei, Bucovinei de Nord, Transilvaniei de Nord şi Dobrogei de Sud, am pierdut 4.949.300 hectare pământ de cultură, din care aproximativ 4.018.000 hectare cultivate cu cereale iar restul cu plante de nutreţ, plante alimentare şi plante industriale.

Suprafaţa cultivată şi repartizarea plantelor pe această suprafaţă este rezultanta mai multor cauze, dintre cari cele mai importante sunt următoarele: Consumul intern, exportul şi rentabilitatea.

Prin pierderea unei 1/3 părţi din teritoriu a fost stricat echilibrul stabilit, ajungându-se, pentru unele produse, până la turburarea consumului inter. Astfel, pentru anul 1940 a fost stricat echilibrul, pentru fructe, vin, plante industriale — în special floarea soarelui — mai puţin pentru grâu, etc.

In afară de concentrările de trupe şi rechiziţii — amintite mai sus — au mai intervenit, printre evenimentele de prim ordin: marele număr de agricultori refugiaţi din teritoriile răpite; schimbul de populaţie agricolă dintre România şi Bulgaria; exproprierea bunurilor rurale ale evreilor şi repatrierea germanilor din Bucovina de Sud şi Dobogea.

Repartizarea suprafeţelor cultivate în anul 1940. Suprafaţa cultivată pe teritoriul rămas României a fost de 11.875.350 hectare, având următoarea repartizare:

Cereale	6.825.720 ha.
Leguminoase	130.198 „
Plante alimentare	174.678 „
Plante industriale	288.700 „
Plante de nutreţ	504.520 „
Ogoare sterpe	395.473 „
Fâneţe nat. şi păşuni	3.104.344 „
Vii	238.390 „
Livezi de pomi şi grăd.	213.327 „
Total	11.875.350 „

Recoltele obţinute. Recoltele obţinute în cursul anului 1940, au fost cantitativ mici şi de calitate slabă. De mare importanţă pentru agricultură, atât din punct de vedere al consumului intern, cât şi pentru export, este reuşita culturii grâului. Sau producţia anului care a trecut nu ajunge nici pentru consumul intern. După socotelile specialiştilor, producţia anului 1940, plus cantităţile rămase din anul 1939, ajung la cantitatea aproximativă de 170.000 vagoane. Necesităţile consumului intern — populaţiei civilă şi armata — se ridică la aproximativ 220.000 vagoane de unde rezultă, că avem un deficit de circa 50.000 vagoane grâu.

Pentru acoperirea acestui deficit s'au luat — prin Decretul lege din 1 Octombrie 1940 — o serie de măsuri; printre cari amintim: punerea pâinei în consumaţie în stare rece; pâinea să fie fabricată dintr'un singur fel de făină de tip popular.

Producţia viilor din anul acesta este redusă — în multe regiuni a fost nulă — cu mult sub nevoile consumului intern, totuşi, nefiind un aliment de prim ordin, lipsa vinului nu este dăunătoare. Cu toate acestea prevederile pentru viticultori sunt mari şi cu atât mai mari cu cât cheltuelile din 1940 au fost mai ridicate decât în ceilalţi ani.

Recolte slabe — sub nevoile consumului — am avut la cartofi, ceapă, floarea soarelui, etc.

Suprafeţele cultivate cu plantele principale şi producţia medie la hectar, pentru anul 1940, au fost următoarele:

PLANTA	Supr. ha	Prod. la hct. în kgr.
Grâu de toamnă	2.035.024	735
Grâu de primăvară	43.216	885
Secară de toamnă	87.449	1.079
Secară de primăvară	4.182	788
Orz de toamnă	55.724	1.178
Orz de primăvară	532.738	1.038
Ovăz	433.808	1.777
Porumb	3.582.664	1.700
Mazăre	61.434	1.402
Fasole	42.165	844
Fasole prin porumb	664.497	169
Soia	12.226	1.112
Floarea Soarelui	143.608	1.000
Cartofi	109.833	10.341

Consumul intern de produse agricole. Consumul intern de produse agricole în cursul anului 1940, a fost superior altor ani. In special, pentru grâu, cartofi, legume şi carne. Acest consum este datorit, mai ales concentrărilor. Majoritatea concentraţilor, consumă, în mod obişnuit, la casele lor, porumb în locul grâului, lapte, ouă şi brânză, în locul cărnei. In afară de produsele folosite pentru hrana oamenilor, consumul a fost activ şi pentru orz, şi plantele de nutreţ — cultivate şi fân natural — foloseşte ca hrană pentru animalele rechiziţionate. Aceste animale, în mod obişnuit, se întreţin pe păşune, în timpul verii, iar în timpul iernii, nefiind supuse la eforturi mari li se dă doar raţia de întreţinere.

Comerţul cu produse agricole. Comerţul românesc este în legătură cu cererile externe şi consumul interior. Ţinând seamă de faptul că producţia principalelor plante a fost redusă iar consumul interior, ridicat, comerţul cu produse agricole a fost în cursul anului 1940 foarte activ.

Comerţul cu străinătatea a fost redus din cauza acoperirei nevoilor interne. Totuşi s'au exportat, mai ales în Germania şi Italia, în afară de cereale, animale şi produse animale, zarzavaturi, legume, oleaginoase, etc.

Agricultorii au putut, prin urmare să-şi desfacă toate produsele cari au depăşit nevoile familiei, în bune condiţiuni.

Preţul produselor agricole. Datorită cauzelor enumerate mai sus cererile de produse agricole fiind mari, iar producţia inferioară altor ani, preţurile produselor agricole au crescut în cursul anului 1940, în mod simţitor. Astfel, preţul grâului, a crescut dela 4.80 lei pro kgr. la 8.50 lei kgr.; preţul orzului dela 4.25 lei kgr. la 4.70 lei kgr.; porumbul dela 3.50 lei kgr. la 5.50 lei kgr.; ovăzul, dela 4.50 lei kgr. la 5 lei kgr.; floarea soarelui dela 8.90 lei kg. la 9.50 lei kgr.

Cele mai mari preţuri s'au înregistrat la cartofi, cari dela 2-3 lei au ajuns până la 8-10 lei kg. Ceapa şi zarzavaturile în general, au avut preţuri foarte bune.

Fructele, strugurii şi vinul, datorită producţiei deficitare au înregistrat preţurile cele mai urcate dela războiul cel mare până astăzi. Astfel merele s'au vândut la producător de la 20 lei kgr. în sus; strugurii 15-20-25 lei kgr. Vinul nou dela 25-30 lei litrul.

Preţurile animalelor şi produselor animale au crescut într'un ritm mai viu decât preţurile produselor vegetale. Astfel, porcii greutate vie au crescut dela 25-30 lei kgr. la 50 lei kgr.; boii perechea dela 10-12.000 lei la 20.000 lei; laptele de vacă dela 3-5 lei la 8-10 lei litrul; brânza albă a ajuns 70-80 lei kgr.; găinile 80-100 lei bucata, ouăle 5-6 lei bucata.

Rentabilitatea exploataţiilor agricole. Faţă de preţurile ridicate pe care le primeşte agricultorul suntem tentaţi să credem că rentabilitatea a fost satisfăcătoare. Totuşi după datele obţinute până în prezent, rentabilitatea este mică: în primul rând din cauza producţiei scăzute şi în al doilea rând din cauza cheltuelilor de exploatare ridicate. In acelaş timp trebue să se ştie că preţul produselor industriale este cu mult distanţat de preţul produselor agricole. Astăzi, cumpărarea unui plug, a unei grape, sămânători, etc., prespune adevrate eforturi din partea agricultorului, care trebue să aştepte un an de zile pentru a obţine o singură recoltă, să se abată cu toate capriciile naturii, pentru ca la urmă, recolta unui hectar de porumb să fie dată pentru un plug. Acelaş lucru se poate spune pentru orice maşină agricolă: vânturătoare, trior, semănătoare etc.

Venitul dat de gospodăriile mici de circa 4000 lei la hectar este nesatisfăcător, mai cu seamă atunci când suprafaţa este mică şi familia numeroasă. In cele mai multe exploataţii din ţară a început o acţiune de autarhie economică, adică fiecare exploataţie caută să-şi procure singură cele necesare traiului: hrană, îmbrăcămine, încălţăminte, etc.

Organizarea exploataţiilor pe baze noi, introducerea plantelor industiale pe o scară întinsă nivelorea preţurilor agricole şi industriale, precum şi multe altele sunt tot atâtea deziderate, pentru încadrarea celulelor economice într'un sistem mai productiv şi pentru agricultor şi pentru Stat.

Concluzii. Din trecerea în revistă a faptelor mai importante ale desfăşurării anului agricol 1940, se desprind următoarele concluzii:

1. Elementele naturale au fost potrivnice agriculturii;

2. Evenimentele externe au contribuit la înrăutăţirea situaţiei agriculturii;

3. Producţia la unitatea de suprafaţă a fost mică, iar calitatea slabă;

4. Comerţul şi consumul interior au fost active;

5. Preţurile produselor agricole au crescut în cursul anului, însă, creşterea produselor industriale a fost mai mare;

6. Rentabilitatea la unitatea de suprafaţă a fost bună, însă, nesatisfăcătoare pentru consumul membrilor familiei cari caută să-şi îndrepte exploataţia către autarhie;

7. Eforturile depuse de agricultori, de către specialiştii ministerului de agricultură (ingineri, agronomi, administratori şi conducători agricoli), de conducătorii ministerului de agricultură, prefecţilor şi guvern, sub formă de muncă, pricepere, mijloace materiale şi morale au fost considerabile şi numai datorită lor putem să ne menţinem într'o situaţie relativ bună şi cu mari speranţe în viitorul apropiat.

Dr. Gh. Şt. Ciulei
Inginer agronom din Institutul de cercetări agronomice al României

Convenţiile italo-portugheze au fost extinse şi asupra Albaniei

ROMA 1 (tp). — Conform unei comunicări oficiale publicate în Monitorul Oficial, între Portugalia şi Italia a intervenit o înţelegere în urma căreia convenţiile dintre cele două ţări sunt extinse şi asupra Albaniei. Prin aceasta Portugalia recunoaşte de drept ocuparea Albaniei de către Italia.

Anul Nou la Românii din Timoc

(Continuare din pag. II-a)

te cu nimeni, căci nu i se mai împlineşte visul.

Băeţii intră din casă în casă şi sorcovesc astfel:

„Sorcova, morcova
să'nfloriţi să 'mbătrâniţi
ca mărul
ca părul
Iarcă goală
peste vară
toţi să moară!

Dacă este numai unul în casă este sorcovit numai el. Dacă sânt mai mulţi îi loveşte pe rând cu sorcova şi spun Sorcova în ritmul loviturilor.

Ei primesc carne şi bani.

Dimineaţa vând carnea şi împart banii.

FLACAII LA CARNE

Umblatul flăcăilor în carne se face spre Anul Nou. Ziua înainte de Anul Nou ei sânt la horă. Seara „flăcăul tomnatec", (aşa numesc ei acum pe flăcăul cel mai în vârstă) care a tocmit lăutarii pentru tot anul, merge la vătaful lăutarilor şi le comandă să cânte „sictir marş". Flăcăii îşi conduc în grabă „ibovnicele" acasă şi se întorc repede. Lăutarii îi aşteaptă la cârciuma cea mai apropiată. După ce se strâng toţi, pornesc începând cu casa primarului. Pe ei îi primeşte toată lumea: cine n'are carne le dă vin sau rachiu pe care îl strâng în fedeleşe şi boste. Când intră în curte lăutarii încep să cânte, iar toba răsună neobişnuit de puternic. Dacă gazda are fete mari, ele ies şi dau carnea. unde nu-s fete ies bărbaţii. Imediat ce au auzit lăutarii se deschid toate uşile la păreţi". Carnea se înfinge cu frigăru de lemn. Cei cu ibovnice pot rămâne la ele. După ce au colindat tot satul merg la o cârciumă. Acolo frig carnea şi mănâncă şi beau până la ziuă.

O parte din carnea rămasă se dă lăutarilor. Altă parte este vândută. Cu banii de pe ea se plăteşte cârciumarului.

„Flăcăul tomnatic" poate să nu dea nimic lăutarilor, ei nu se pot supăra. Acum se hotărăşte ce vor face la Sf. Ion. Acum se hotărăşte şi pedeapsa „Ionilor" cari nu vor da ce vor cere ei.

Dimineaţa pleacă toţi pe la casele lor.

LA MOAŞE

In ziua de Sânvăsâi „să dau copii la grindă". Dimineaţa de noapte femeia care are un copil de 1—4 ani, se duce la moaşe cu el. Za poate merge cu soacră-sa. Mai dinainte şi-au pregătit: Piftie, o găină friptă, vin, ţuică.

La moaşe se strâng toate „nepoatele". Se aduc lăutari. Numai soţul moaşei poate asista. Moaşa întâlneşte pe nepoată în pragul uşii, ia copilul, îi pune un colac la cât şi-l ridică „la grindă" de 3 ori cu vorbele:

„Atâta să crească copilul babii". După ce a primit toate nepoatele începe masa. După masă sosesc bărbaţii cu vin şi mâncare de acasă. Petrec până noaptea târziu.

A doua zi bărbaţii şi femeile, merg fără copii la moaşe.

Primul bărbat care a intrat la moaşe îi leagă capul cu un prosop alb, pe care moaşa l-a pregătit mai dinainte. Moaşa stă cu capul legat până vine toată lumea. După ce s'au adunat „toate nepoatele şi toţi nepoţii" cel care a legat capul moaşei, o aduce în capul mesei şi-i desleagă capul. Acum se serveşte „rachiu scheri cu zar". După ce mănâncă şi beau până la prânz, se duc toţi acasă. (Informator Gheorghe Jianu 27 ani).

Gh. Raţiu

Incalţamintea „standard" va trebui să fie conformă caetului de sarcini

Ministerul coordonării şi statul major economic, în dorinţa de a preîntâmpina orice fraudă în confecţionarea încălţămintei „standard", a întocmit un caet de sarcini în care fixează normele după care se va executa confecţionarea diferitelor stocuri de încălţăminte.

Aceste norme, vor trebui respectate cu stricteţe de toate întreprinderile ce confecţionează încălţăminte „standard".

Bursa de valori

Tendinţa zilei

După o vacanţă de aproape două săptămâni, piaţa bursieră şi-a reluat azi activitatea. Piaţa a fost însă puţin animată, din cauză că mulţi dintre amatorii de valori sunt încă plecaţi, astfel că abia după Bobotează se va putea relua activitatea în mod normal.

La tranzacţiile încheiate în şedinţa de azi, piaţa a manifestat o tendinţă mai mult staţionară.

In sectorul rentelor, cursurile oscilează, fără diferenţe importante, în jurul celor vechi. Exproprierea termină la 50, Stabilizarea la 46, Consolidarea variază între 31 1/8—31 3/8. Renta 1923, fără cupon încheie la 53, Inzestrarea titluri mari la 69 şi Urbanele Bucureşti, cu 5%, emisiune nouă, fără cupon la 55 1/2.

Sectoarele acţiunilor ceva mai bine dispuse. Cereri mai numeroase au înregistrat valorile Astra Română, Letea, S. R. D. şi S. T. B. cari obţin şi la cursuri unele îmbunătăţiri. Restul valorilor manifestă tendinţă staţionară.

Incheieri oficiale

RENTE

Improprietărirea 50 1/8, 50
Stabilizarea 45 3/4, 46.
Consolidarea 31 1/8, 31 1/4, 31 3/8, titluri mici 30 1/8.
Renta amortibilă internă 1933 ex-cupon 53
Inzestrare titluri mari 69.
Scrisuri Urbane Bucureşti cu 5% noui ex-cupon 55 1/2.

ACŢIUNI

Banca Naţională a României 5400.
Banca Românească 580, 575.
Astra Română, 790, 785, 790, 785.
I.R.D.P. 250.
Petrol Block 410.
Reşiţa 430.
Letea 890, 885, 895, 900
S.R.D. 1340, 1350.
S.T.B. 1060, 1070, 1065.
Societatea marilor hoteluri 140.

Pentru întreprinderile industriale

Ministerul coordonării face atente întreprinderile care au primit adresa circulară No. 3670 din 23 Noembrie 1940, referitoare la situaţia stocurilor de materii prime, semifabricate şi fabricate, aflate în întreprinderi pe ziua de 31 Decembrie 1940, că sunt obligate a înainta recomandat-expres, formula-tip primite, pe ziua de 2 Ianuarie 1941, pe adresa: Ministerul coordonării, Statul major economic, Diviziunea de producţie.

Intreprinderile ce nu vor comunica datele şi chiar acelea care le vor trimite cu întârziere, vor fi sancţionate potrivit legilor în vigoare.

Regia comerciala mixta pentru aprovizionarea cu carne a Capitalei îşi începe activitatea

Am vorbit la timp, în coloanele ziarului nostru, despre organizarea Regiei comerciale mixte pentru aprovizionarea cu carne a Capitalei.

Terminându-şi lucrările preliminare, această Regie, denumită prescurtat R.E.M.A.C. îşi începe acum activitatea.

Consiliul de administraţie a fost constituit după cum urmează:

D. I. GH. VANTU, primarul general al Capitalei, preşedinte; d. VASILE MAILAT, ajutor de primar, vice-preşedinte; Beatu V. Ion, consilier economic, director, Ion Alecu, reprezentantul comercianţilor detailişti, delegat cu conducerea serviciilor de comercializare, Iorgu Strecescu, reprezentantul comercianţilor engrosişti; Emil Vratec, reprezentantul crescătorilor de vite şi Petre Bolintineanu, delegat al Primăriei Municipiului Bucureşti.

Cenzori au fost numiţi d-nii Ion Rusu, Vasile Pop, Al. Costache şi Ion Rusu, iar cenzori supleanţi d-nii: Aurel Bădescu, Mircea Petrovicescu şi Valeriu Stănescu.

Prima şedinţă a consiliului de administraţie s'a ţinut astăzi Joi, 2 Ianuarie 1941, la orele 11,30 în cabinetul d-lui primar general Vântu.

S'a hotărît funcţiunile ce urmează a îndeplini domnii membri a consiliului de administraţie, începerea activităţii R.E.M.A.C.-ului, prin preluarea tuturor operaţiilor, prevăzute de legea specială, dela abator, închiderea abatorului dela Colentina şi predarea către reprezentanţii armatei ca batorului dela Străuleşti.

Totodată au fost numiţi d-nii: Simion Boldur, director tehnic şi comercial; Gr. Alexandrescu, director al valorificării; Cristache Dumitrescu, şef la serviciul de contabilitate şi d. Patrichi, şef al serviciului de casierie.

Fapte și comentarii

Anul Nou la Sinaia

Cuvântările d-lui g-ral Ion Antonescu Conducătorul Statului și a Nunțiului Apostolic. Răspunsurile Majestății Sale Regelui

Sărbătoarea Anului Nou s'a desfășurat la Sinaia într'un cadru Sobru.

La ora 11,30 a avut loc, la Mănăstire, un Te-Deum în prezența M. S. Regelui Mihai I-iu; d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președinte al Consiliului de Miniștri; d-lui Horia Sima, Comandantul Mișcării Legionare și Vice-Președinte al Consiliului de Miniștri; Curtea și autoritățile locale.

In curtea Mănăstirii au prezentat onorul o Companie de Onoare și un Detașament legionar.

După Te-Deum, M. S. Regele Mihai I și d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului, au trecut în revistă Compania de Onoare a Detașamentului de cămăși verzi.

La ora 12,30, la Castelul Peleș, s'au prezentat felicitări MM. LL. Regelui și Reginei Mame de către: d-nii general Ion Antonescu și Horia Sima din partea Guvernului și a Țării; Monsegniorul Andrea Cassulo, nunțiul apostolic în numele Corpului Diplomatic și Curte.

Discursul d-lui g-ral Ion Antonescu

MAJESTATE,

Un an de grele încercări și de crunte lovituri pentru Neamul Românesc, pentru conducătorii lui și pentru Dinastie, a trecut.

Istoria va judeca aspru și fără părtinire pe marii și micii vinovați.

Intorcând cu o dureroasă strângere de inimă această pagină, de trecut, intrăm în noul An cu un legământ și cu o credință. Intrăm cu legământul de a sluji poporul și pe Regele lui, așa cum ne-o cer destinele Neamului și porunca strămoșească; intrăm cu credința că vom izbuti, fiindcă am pășit la muncă cu hotărârea și voința de a învinge orice piedică.

Asigurând respectuos pe Majestatea Voastră că ne vom ține legământul și că credința noastră nu va fi înfrântă de nici o greutate, Vă prezint, Sire, în numele României Național-Legionare, al Guvernului și al meu, fierbintele noastre urări ca Domnia Majestății Tale să înscrie în istoria Neamului pagini noui de înălțare și de glorie.

Să trăiți Sire!

Răspunsul Majestății Sale Regelui

DOMNULE GENERAL,

Vă mulțumesc din toată inima pentru caldele cuvinte pe care Mi le-ați adresat. Sunt adânc mișcat de sentimentele pe care Țara Mi le exprimă prin Dumneavoastră.

Țin să vă asigur că și Eu întotdeauna am purtat cea mai mare dragoste pentru Țara și Poporul Meu.

Deaceia rog pe bunul Dumnezeu ca, după anul ispășirii, anul care începe astăzi să fie anul biruinței și reînvierii noastre naționale.

Iar D-Voastră și colaboratorilor Dvs., Vă urez un an nou fericit și izbândă deplină.

La mulți Ani!

★

După d. general Antonescu a vorbit Excelența Sa Nunțiul Apostolic.

Cuvântarea monseniorului Andrea Cassulo, Nunțiu Apostolic

SIRE,

Imi este întotdeauna foarte agreabil și, în acelaș timp, un titlu de mare onoare să viu să exprim Majestății Voastre, cu prilejul Anului Nou, atât în numele Meu cât și în numele Corpului Diplomatic, urările cele mai sincere de fericire și de prosperitate.

Aceste urări însoțite de o respectuoasă expresiune de devotament față de Augusta Voastră Persoană și față de Tronul pe care Majestatea Voastră S'a suit în plină floare a tinereții Sale, le depunem la picioarele Voastre cu convingerea că, providența care conduce evenimentele omenești, va binevoi să susțină pe Majestatea Voastră în îndeplinirea prea înaltei Sale funcțiuni. Iubirea cu care poporul român V'a înconjurat mereu, viul interes pe care Majestatea Voastră L'a manifestat până acuma spre binele Națiunii, sunt o chezășie a fericitului viitor ce Vă așteaptă.

Aceste urări, noi le facem și pentru Augusta Voastră Mamă, Regina, care este obiectul afecțiunii Voastre filiale și orgoliul poporului Său.

După ce am depus în fața Tronului Majestății Voastre omagiul celor mai bune urări ale noastre și adâncul nostru devotament, să ne fie permis, Sire, să salutăm, de departe, ziua în care popoarele și națiunile reamintindu-și înfrățirea lor în Dumnezeu, vor realiza în sfârșit armonia care există în inima tuturor, armonie binecuvântată, care se sprijină pe ordină și justiție, singure capabile să stingă luptele și să redea liniștea spre care tind toate națiunile și de care simt atât de adânc nevoie.

In această nădejde urăm Majestății Voastre, Majestății Sale Regina, Mama Voastră, atât de iubită, Familiei Regale, Conducătorul Statului, Guvernului și nobilei Națiuni Române, un An Nou plin de toate darurile Cerului.

★

După cuvântare, Excelența Sa Nunțiul Apostolic, a oferit MM. LL. o splendidă icoană a Maicii Domnului.

Cuvântarea Majestății Sale Regelui

EXCELENȚA,

Vă mulțumesc pentru bune urări pe cari le adresați Mie și scumpei Mele Mame, în numele Excelenței Voastre personal și în numele Corpului Diplomatic cu prilejul Anului Nou.

Mă asociez din toată inima dorinței exprimate de Excelența Voastră și țin să O asigur că nu am dorință mai arzătoare decât aceea de a vedea luând sfârșit conflictul care sfâșie popoarele și care aruncă lumea în ruină și desnădejde.

Fie ca Anul Nou să aducă pe pământ Pacea, o pace bazată pe dreptate, și să împlinească speranța noastră în zile mai bune.

In acest spirit, rog pe Excelența Voastră să primească urările Mele, cele mai sincere și să fie interpretul lor pe lângă Corpul Diplomatic, al cărui Decan sunteți.

După cuvântări a avut loc un dejun la care a luat parte: MM. LL. Regele și Regina Mamă; d. Conducător al Statului General Ion Antonescu; d. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare și vice-președintele consiliului de miniștri; Excelența Sa Monsegniorul Andrea Cassulo, Decanul Corpului Diplomatic; Curtea și reprezentanții autorităților locale.

„Anul erei Legionare a început"

Cuvântul rostit la posturile noastre de radio de domnul Horia Sima Comandantul Mișcării Legionare în noaptea Anului Nou

LEGIONARI,

Un an nou se deschide la orizont.

Il întâmpinăm cu aceiași încredere nestrămutată în viitorul patriei noastre și cu aceiași voință neînduplecată de a sfărâma toate împotrivirile.

Anul care s'a încheiat ne-a adus biruința legionară. In ceasul din urmă, când toate nădejdile păreau spulberate, neamul românesc a fost mântuit dela prăbușire și distrugere prin jertfa de sânge a luptătorilor dela 3 Septembrie și prin intervenția hotărâtoare a generalului Antonescu într'un moment crucial al istoriei noastre.

O lume veche, clădită pe nedreptate și tiranie, a dispărut sub apăsarea păcatelor ei, iar forțele din adânc ale poporului nostru au putut să izbucnească în lumină.

Cuvântul Căpitanului s'a împlinit: cei ce au căzut dintre noi vor avea nume și morminte de erei, iar cei ce ne-au ucis vor purta nume de trădători din vreme în veac.

Anul care ne așteaptă se ridică în fața noastră cu răspunderea și greutatea a 2000 de ani de istorie românească. Este anul Erei Legionare. Niciodată spiritul nostru de sacrificiu n'a avut hotar mai deschis și viziune mai cuprinzătoare.

Un neam clădește și se realizează pe măsura dimensiunilor lui sufletești. Răspunzând la această chemare, veche cât trecutul nostru însgurat, vom desmorți toate puterile neamului, ferecate până acum de prigonitori, și le vom asvârli în luptă cu însuflețirea și vitejia marilor ofensive.

Adversarii au urmărit totdeauna distrugerea noastră. Astăzi am biruit și nu suntem singuri. Avem prietenii indestructibile. Ne-am încadrat în sistemul de alianțe al marilor puteri naționaliste din lume, așa cum a prevăzut și a voit Căpitanul.

Victoria Axei, care este sigură și pentru care luptă și își varsă sângele cu atâta generozitate vitezele armate germane și italiene pe toate fronturile lumii, înseamnă o nouă Europă, în care va domina spiritul de dreptate și de armonie și care va aduce cu sine și biruința deplină a neamului nostru.

Salutăm cu admirație și bucurie misiunea militară germană din România, care a venit să se înfrățească, pe acest străvechiu pământ arian, cu soldatul român.

La încheerea acestui mare an legionar, rugăm pe Dumnezeu să dea putere și sănătate Românilor de pretutindeni.

Iar voi, Legionari, fiți la datorie. Privirea și dragostea mea vă îmbrățișează pe toți.

Trăiască Regele Mihai I-iu!

Trăiască Generalul Antonescu Conducătorul Statului!

Trăiască Armata Română!

Trăiască România Legionară!

1 Ianuarie 1940.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Măsuri provizorii relative la creanțele din teritoriul evacuat al Dobrogei de Sud

Monitorul Oficial din 31 Decembrie publică următorul decret:

ART. I.— Se prorogă de drept, până la 28 Februarie 1941 inclusiv, scadența următoarelor obligațiuni, inclusiv cele constatate prin cambii și bilete la ordin:

a) Cele subscrise în orice calitate sau emise de persoane fizice sau juridice, care au avut domiciliul sau sediul principal sau secundar la data de 7 Septembrie 1940, în teritoriile evacuate din Dobrogea de Sud, ori care ar fi locul încheierii sau emisiunii.

b) cele al căror loc de plată este într'o localitate din teritoriul arătat la aliniatul precedent, indiferent de domiciliul obligatului.

ART. II.— Obligațiunile membrilor și institutelor de credit de orice fel, pentru restituirea depunerilor, fie sub formă de depozite pe termen sau la vedere, fie sub formă de conturi curente, nu sunt supuse prescripțiunilor din articolul precedent.

ART. III. — Sunt și rămân valabile orice fel de înțelegeri între posesorii de cambii și un obligat de regres, cu privire la dispensa de protest și renunțările din partea obligatului de regres a se prevala de descărcările prevăzute de art. 58 din legea asupra cambiei și biletului la ordin, publicat în Monitorul Oficial nr. 100 din 1 Mai 1934.

Căpitanul și luptătorii lui, zdrobiți în pământul strămoșilor, veghează la împlinirile generației legionare

Cuvântul d-lui general Antonescu, Conducătorul Statului către legionari

Legiune,

— In prag de an, în răsărit de lume nouă, îți trimit gândul meu de nădejde și povața mea credincioasă, treptenic de urare pentru vremea care va să vină.

Ți-ai despicat drum de sânge și de jertfă în ogorul suferinței românești;

Ți-ai înălțat biruința pe cruci de morminte;

Ți-ai trimes vestitorii pe câmpurile de luptă apusene să moară măreț sub cerul nesfârșit și veșnic al lumii creștine.

Ți-ai prefăcut în umbră nepieritoare pe acel care îți deslănțuise credința;

Și ai îngropat în viforul luptei pe cârmacii mântuirii tale.

Azi, martirii tăi, stau, temelie la zidurile faptei tale.

Căpitanul și luptătorii lui, sdrobiți în pământul strămoșilor, veghiază la împlinirile generației voastre.

Legionari,

Legământul învierii face din moarte pași de viață.

Toți cei stinși dintre voi pe crestele neînfricate ale luptei și-au prăvălit viața ca Patria să trăiască și să se înalțe.

Din întunericul mormântului, ei vă trimit suliți de lumină.

Nu le umiliți sacrificarea și învredniciți-le amintirea.

Fiindcă altfel, toată aspra lor jertfă se umple de zădărnicie.

Dăltuiți în cugetele voastre piatra de întemeere nouă a Neamului.

Nu vă risipiți sbuciumul în fapte mărunte, în clocotiri învrăjbitoare și în răzbunări sterpe.

Acestea vă scoboară și amuțesc poruncile morților voștri.

Voi trebue să simțiți tot freamătul de desnădejde al mulțimii, să vă plecați fruntea la toate durerile, să fiți ecoul tuturor nădejdilor de bine ale Românilor și pasul înainte al isbăvirii.

Lumea, Țara, ca însumi am așteptat dela voi puteri de redeșteptare românească, pilde de înoire și de înobilare.

Trebue să le dați.

Revoluțiile adevărate sunt idei în marș, sunt cuceriri de lumină asupra întunericului revoltei.

Altfel, pier din Istorie și trădează biruința.

Și biruința voastră nu este decât un început prevestitor.

Trebue să-i depănați firul cu onoare și cu răspundere.

Țara are nevoe de liniște, de muncă, de înfrățire.

Am pierdut ani mulți și ușori în sbucium, în delăsare, în vrajbă.

Am făgăduit țării o viață nouă

Au venit ceasurile grele și răzbunătoare, am incrustat în Istorie prăbușirea granițelor strămoșești și umilirea prezentului.

Am făgăduit Țării o viață nouă. Trebue să i-o dăm.

Regimul Național Legionar trebue să redea Neamului toate îndatoririle și toate drepturile.

Familia, școala, Biserica, Justiția, bogățiile pământului nostru și toată așezarea Statului trebuesc reîntemeiate, înrădăcinate deapururi în duhul și rostul nostru de viață românească.

Săteanul așteaptă ridicarea, muncitorul vrea mulțumire, ostașul vrea onoare, orășanul vrea siguranță.

Nu putem întemeia nimic dăinuitor, dacă nu respectăm legile omeniei și ale vieții.

Viața omului, cinstirea avutului, respectarea muncii și casei altuia sunt așezări pe cari veacuri de civilizație le-au împietrit în ființa popoarelor; iar când acestea s'au dărâmat în datinele unui Neam, Neamul s'a stins.

Am suferit și am luptat pentru voi. V'am deschis drumul și v'am croit destinul.

Am făcut-o, pentrucă am cinstit jertfa celor ce au murit pentru credințe înalte și v'am socotit vrednici de ea.

Am făcut-o fiindcă am țintit să să întemeiez Țara pe o ordine nouă și nepătată, iar Națiunii să-i dau o îmbărbătare eroică pentruca să urce culmea unor mari trăiri.

Și am socotit că tineretul, cu puterile lui de vifor poate să pună aripi unei Națiuni.

Nu-mi sdrenciuați credința.

Cine nu respectă viața semenului, nu este creștin.

Cine nu respectă munca și averea altuia, nu e om.

Cine nu se supune ordinei creiatoare și disciplinei acțiunii, nu este Legionar.

Cine nu-și roade viața în lupta de ridicare a Țării, nu este Român.

Fiți creștini, fiți oameni, fiți adevărați Legionari și Români întregi.

Luați aminte că aceia ce a prăbușit pe alții, a fost goana aprigă după bunuri și interese prea pământești.

Goniți-le din conștiință.

Nu uitați că aceia ce a dărâmat așezări și Tronuri, a fost mânuirea oarbă și sângeroasă a urii, a răzbunării și a violenței.

Nu faceți pe alții să sufere, de ceeace tu singur ai suferit, Legionare.

Fiindcă nu ești vrednic să fii Legionar, dacă îți disprețuești suferința de Legionar, făcând suferința altora, ca a ta de eri. Și trebuie să isgoniți din rândurile voastre, pe acei ce săvârșesc astfel de fapte.

Ceeace nu ți-a plăcut și nu-ți place ție, ceeace ar lovi pe părinții, frații sau surorile tale, nu face să fie săvârșit în contra altora.

Știu că ai voi să sdrobești în loviri de trăsnet tot ceeace ai visat să arzi din trecut, ca să întemeezi un viitor sigur.

Dar, popoarele, viața și interesele lor veșnice, nu se conduc cu trăsnete de prăbușire.

Țineți seama de timpul, cumpătarea autoritatea și disciplina cu care s'a realizat marea revoluție național socialistă germană, de lunga și cântărita experiență a fascismului, sau a altor revoluții din istorie.

Dușmanii voștri, dușmanii țării se bucură de excesele unora dintre voi.

Iar oamenii cari nu vă înțeleg, fiindcă aparțin altei lumi, vă pândesc greșelile.

Mă doare să vă văd alunecând de pe culmile jertfei spre adâncurile neînțelegerei și greșalei.

Țineți seama că răspunderea mea față de istorie și țară trebue să găsească în voi ecoul faptei, ca să putem sluji Neamul.

Deaceea, în prag de an, vă spun răspicat:

Veștejesc orice ură, condamn orice răzbunare, mă despart de orice faptă de necinstire a vieții, onoarei și averii altuia.

Legionare, pregătește-te să aprinzi făcliile viitorului, din jertfa ta nouă

Si am datoria să asigur viitorul nostru și al Țării, lăsând toate puterile de muncă să se desvolte, o așezare economică sigură și cinstind toate categoriile sociale și pe toți Românii curați și întregi cărora mâine Țara le va cere jertfa.

Iar voi aveți datoria să vă plecați acestei porunci naționale ca să puteți izbândi, ca să vă puteți împlini mâine tot potopul de doruri noui și mari.

Horia Sima este alături de mine în această luptă de organizare a Mișcării voastre ca să devină o adevărată revoluție națională.

El condamnă ca și mine pe toți acei cari au o falsă conștiință a misiunii Legionarului și o greșită înțelegere a răspunderilor ceasului de față.

In jurul nostru, brâul de foc aprinde popoarele în jeratecul tiparelor de destine pentru turnarea lumei vechi în tipare noui.

Pregătește-te să aprinzi făcliile viitorului din jertfa ta nouă.

Anul care începe deschide porțile veacului.

Fiți gata să puteți intra în cetatea lumii viitoare.

Cu credința în Dumnezeu, cu gândul țintă la porunca martirilor cu sufletul cutremurat de răspundere, îți doresc, Legiune să faci din anul care vine, anul datoriei împlinite, anul biruinței și înălțării românești.

Discursul Președintelui Roosevelt

(Continuare din pag. I-a)

ție de instinct precis; războiul de independență al Americii împotriva Angliei (războiu care a fost actul de naștere politic al Statelor Unite) și care s'a complectat printr'o doctrină precisă, doctrina Monroe, adică în neamestecul Statelor Unite pe continentul european.

Câtă depărtare dela aceste directive.

Sănătoase și sigure, acum când prin influența elementelor eterogene iudaice Statele Unite alunecă la remorca unei Anglii falimentare. Agitația internă a Statelor Unite este totuș un semn.

Este semnul, este prefața unor frământări politice interne care pot continua ani de zile de aci încolo și din care va trebui să iasă odată și odată structura de mâine a continentului american.

Crișu Axente

Scrisoarea unui camarad italian

București, 29 Decembrie 1940

Primim la redacție:

Stimate Domnule Director,

Subsemnatul, Domenico Fasce, cetățean italian, vă aduc la cunoștință următoarele:

„In trenul personal Constanța-București, azi, într'un compartiment, doi domni Legionari, o doamnă funcționară la Prefectură, un domn Ofițer și alții, discutau și făceau mare haz de sărmana Italie care deabea după câteva luni de războiu numai este bună de nimica, rămânând la discreția grecilor și africanilor și multe, multe glume urâte și de prost gust la adresa poporului italian, elogiind tot timpul Germania și ponegrind în continuu Italia cea bună de nimica.

Asemenea discuțiuni le-am auzit dela mulți, foarte mulți români și de cele mai multe ori nu am ripostat vrând să văd până unde ajung cu insultele la adresa broscarilor și macaronarilor, epitete ce cu mare plăcere și satisfacție ne dau încă și azi în România Legionară, aliată cu Italia Imperială a lui Benito Mussolini.

Toți aceștia uită multe lucruri de o importanță capitală pentru formarea, forma și durata nouei Europe de mâine a naționalismului integral și pur al Fascismului, Național-Socialismului, Falangei și României-Legionare care cred însă, că presa Legionară și Societatea de Radio-difuziune prin articole și conferințe le poate reaminti, că:

1) Italia a început prima, îndată după războiul mondial, prin Benito Mussolini, lupta contra comunismului și prin jertfa a circa 5.000 de vieți tinere de eroi și martiri a dobândit în 1922 prima și marea Victorie naționalistă prin Marșul asupra Romei;

2) Italia a încurajat diplomatic, prin toate mijloacele posibile, revendicările Germaniei și Mișcarea național-socialistă;

3) Italia a fost prima putere care a îndrăsnit singură și a putut să înfrunte Imperiul Britanic, Masoneria și Judaismul, prin strălucitul războiu african, pentru cucerirea celui de al doilea Imperiu, fără să mai reamintim de sancțiunile aplicate de 42 state (multe din care au uitat, prin guvernanții lor de atunci, afinitățile de rasă, cultură și civilizație, ce le datorau Romei Eterne. Germania a înțeles atunci să fie alături de Italia care a susținut întotdeauna dreptele ei revendicări;

4) Italia a fost unul din factorii principali pentru victoria lui Franco pierzând pentru cauza Spaniei Naționaliste, nu numai sute și sute de avioane și foarte mult material de războiu, dar mai ales prin sublimul sacrificiu a mai multor mii de cămăși negre și fanți, pecetluind astfel legătura definitivă între cele două mari revoluții;

5) Italia, declarându-se dela începutul actualului războiu, alături de Germania orice s'ar întâmpla, a ținut o mare parte din armata franceză pe Alpi și circa jumătate din puternica flotă engleză în apele Mediteranei iar prin starea ei de nebeligerantă a adus imense servicii industriei de războiu germane;

6) Prin intrarea ei în războiu alături de marea aliată Germania, a blocat definitiv flota engleză din Mediterana și trupele adunate în Egipt.

Iar acum după ce în vara trecută a învins rezistența engleză și a ocupat în două săptămâni Somalia Engleză (176.133 Km. p.), acum când un mic nor a întunecat pentru puține zile strălucitoarele raze ale Romei Imperiale, mulți camarazi români repetă și râd alături de jidani și jidăniți, glumele și insultele la adresa țării mele uitând că Italia are marea onoare de a înfrunta în luptă toate forțele adunate de secole de Coloniile Imperiului Britanic, luptând eroic în munți, la temperaturi de 20 gr. sub zero, în Africa de Nord câteva zeci de mii de oameni rezistă sublim și opresc în loc în 8 zile ofensiva engleză a jumătate milion de oameni luptând totodată în Sudan și în Kenia, în aer și pe mare, iar submarinele în Marea Mediterană, Roșie, Oceanul Indian și Oceanul Atlantic iar 500 avioane cu corpul expediționar complect atacă Anglia alături de aviația germană.

Le-am scris toate acestea în calitate de simpatizant al Mișcării Legionare de înainte de prigoană, din timpul prigoanei cu riscurile ce am avut de înfruntat eu și familia mea, de acum și până la sfârșitul vieții mele.

„Trăiască Legiunea și Căpitanul".

Domenico Fasce

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Cu ce valută pot trece frontiera ungurii cari se repatriază

Ministerul de finanțe a trimis vămilor o adresă prin care li se aduce la cunoștință că se revine asupra dispozițiunilor anterioare privitoare la scoaterea din țară a sumelor de bani de către locuitorii de origină etnică maghiară cari se repatriază, în sensul de a nu le mai permite să scoată din țară sume de bani mai mari ca 2.000 lei de fiecare persoană care se repatriază, în bilete B. N. R.

In consecință locuitorii de origină etnică maghiară din România cari se repatriază, nu vor avea dreptul să scoată din țară sume de bani mai mari ca 2.000 lei de fiecare persoană în bilete B.N.R.

Sumele de bani ce vor depăși acest plafon, vor fi depuse contra chitanță în mâinile delegaților B. N. R., în cazul când aceștia se află prezenți la vamă în momentul trecerilor.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Serbarea pentru copiii funcționarilor dela Prefectura Poliției

In după amiaza zilei de 31 Decembrie a anului trecut a avut loc, în sala de recepție a Prefecturii Poliției Capitalei, o serbare pentru copii corpului funcționăresc al Prefecturii.

Serbarea a fost organizată din inițiativa d-lui Radu Mironovici, prefectul Poliției Capitalei și sub directa îngrijire a d-lui av. Stelian Stăncel, secretarul general al Prefecturii și a d-lui Chestor I. G. Dumitriu, șeful poliției administrative.

La reușita programului acestei serbări au contribuit atât artiști dela Teatrul Național, Opera Română, cât și dela celelalte teatre.

La terminarea serbării, celor peste o mie de copii, care au venit cu părinții, li s'au oferit tradiționalele jucării și pachețele cu dulciuri.

—xoxoxoxo✱oxoxoxox—

Dela C. F. R.

Cursul de convertire în lei a valutelor străine

Direcțiunea generală CFR a fixat cu începere de la 1 Ianuarie 1941, în urma comunicării Băncii Naționale a României, cursul de convertire în lei a valutelor streine:

Moneta	*Curs de convertire CFR* Lei Bani
Lira Sterlină	921,24
Dollar	228,87
Lira Palestiniană	922,32
Lira Egipteană	944,72
Francul Elvețian	53,14
Drahma	2,12
Dinar	5,15
Marca germană	52,50
Pengö	28,35
Marca finlandeză	2,83
Lira otomană	133,31
Escudos	5,65
Lira Italiană	9,98
Pesetas	20,29
Francul francez	3,45
Coroana cehă	5,01
Leva	1,76
Coroana Suedeză	36,45
Coroana slovacă	5,01
Francul aur	70,13

Aceste cursuri se vor aplica până la noi dispozițiuni la convertirea valutelor streine în lei a taxelor de transport în traficul internațional de bagaje mesageri și mărfuri, atât pentru transporturile predate sau sosite în stațiunile C. F. R. cât și la transporturile cari tranzitează prin România, pe baza scrisorilor de trăsură internaționale, în traficul întrerupt.

Aceleași cursuri se vor aplica și de stațiunile de frontieră la emiterea biletelor internaționale până la prima stație a frontierei a căii ferate vecine, a căror emitere este permisă conform telegramei direcțiunei comerciale, precum și vânzarea biletelor în traficul de călători Româno-Jugoslav cu stația Bariș.

Totodată se pune în vedere stațiunilor C. F. R. că în traficul de mărfuri Român-Ungar, al cărui taxe de transport sunt exprimate în unități tarifare, se va percepe un spor de 114 la sută asupra taxelor de transport, exprimate în unități tarifare și aferente parcursului strein, încasate în România, care se va trece într'o rubrică specială numai în conturile de mărfuri, urmând ca suma suprataxei respective să intre în totalul taxelor încasate.

Sportul românesc

Unde este puckul?
Patru jucători de hockey se răsboiesc pentru o biată bucățică de cauciuc, care se încăpățânează să se ascundă...

Lucian Popescu
începe antrenamentul pentru „matchul carierii lui", acela cu Ernest Weiss
...căci campionul e sigur că challengerul său oficial va fi boxeurul german

Hotărîrea luată de uniunea internațională de box de a permite lansarea provocărilor pentru titlurile europene și în timpul războiului n'a rămas fără urmări. Din contră, ele s'au arătat mai repede decât se putea aștepta cineva.

Intr'adevăr, pretendenții la titluri au și răsărit lansând provocări mai mult sau mai puțin îndreptățite. Primul campion, care și-a pierdut „vacanța" garantată de ostilități a fost Lucian Popescu, căci cele dintâi provocări au fost lansate de două „pene": italianul Luigi Bondavalli și germanul Ernest Weiss.

Prin federațiile respective și „I. B. U.", cei doi pretendenți au provocat în mod oficial pe campionul român.

S'au grăbit însă...

dar...

S'au grăbit. Pentrucă în ședința sa de la Roma, „I. B. U." a confirmat campion al Europei la categoria pană pe Lucian Popescu, cei doi boxeuri pretendenți la titlu vor trebui să lupte între ei.

Invingătorul va întâlni pe Lucian Popescu într'un match oficial pentru titlu.

Aceasta a fost soluția dată de uniunea internațională de box și ea a și fost adoptată de cei doi interesați.

Weiss și Bondavalli vor lupta la 5 Ianuarie, la Muenchen pentru a desemna pe challengerul oficial.

Ce face Lucian Popescu...

Iată o întrebare mai mult decât îndreptățită.

Este evident că „începerea ostilităților va obliga pe campion să iasă din neutralitate".

Intr'adevăr, ce va face Lucian Popescu? Și pentrucă cel mai îndreptățit să răspundă era el, l-am întrebat:

— *„Incep să mă antrenez. Și voi face un antrenament serios și metodic. Fără îndoială, cel mai serios și metodic, pe care l-am făcut în cariera mea".*

— „Cine crezi că va fi adversarul tău?"

— *„Ernest Weiss, desigur. Germanul nu poate pierde și de aceea trebue să mă antrenez cum n'am mai antrenat niciodată. E matchul carierii mele. Căci dacă îmi pierd titlul acum, nu-l mai pot câștiga poate niciodată".*

— „La Berlin sau la București?"

— *„Nu știu. La București ar fi mai ușor. In orice caz ar fi mai ușor de păstrat decât la Berlin. Dar e prin probabil ca directoratul să nu va organiza acest match aici. Aș fi obligat să boxez la Berlin".*

Pionierii sportului

Rubricile de sport sunt pline cu știri de tot felul. Reluarea dictată de noui conducători ai sportului românesc abundă de pretutindeni.

In toate colțurile activității sportive, în a căror adâncime a pătruns lumina observațiunii proaspeților diriguitori, starea lucrurilor a fost radical schimbată.

Nimic din ce era vechi n'a mai rămas, pentrucă totul era putregai, pentrucă acțiunea negativă a carierilor sportivi din trecut a săpat urme adânci în trupul tânăr al sportului.

Ceiace se face acum nu este continuarea spre desăvârșire a unei opere începute.

Este însuși începutul!

Este suișul greu al coastei spre culmea biruinții totale!

Conducătorii de azi nu sunt continuatori: sunt pioneri curajoși cari duc greul muncii pentru defrișarea ogorului sportiv.

Lupta este grea! Dar luptătorii sunt plini de curaj și cred în victoria definitivă.

Odată trecute obstacolele începutului, drumul va rămâne deschis muncii lor neobosite și cinstite.

P. Manolescu

Astă seară se va cunoaște al doilea finalist al „Cupei Directoratului"

„Cupa Directoratului" a continuat Luni seară, când s'au disputat următoarele matchuri:

Venus—Viforul Dacia 11-0 (6-0, 2-0, 3-0).

Juventus—Astra 10-0 (4-0, 3-0, 3-0).

Astăzi au loc partidele:

Metropola—Venus, arb. d-nii M. Hușan și Vasiliu.

Astra—Sel. juniori, arb. d-nii Hușan și Botoșescu.

Clasamentele, înainte de aceste jocuri, se prezintă astfel:

SERIA A

Juventus	2—2—0—0—14: 0=4
Sel. Juniori	1—0—0—1— 0: 4=0
Astra	1—0—0—1— 0:10=0

SERIA B

Venus	1—1—0—0—11: 0=2
Metropola	1—1—0—0— 9:2=2
V. Dacia	2—0—0—2—2:21=0

O splendidă performanță germană
Berlin la egalitate cu Milano 2-2 (2-1)

MILANO, 2. — In fața a 12.000 de spectatori, astăzi a avut loc matchul internațional de football dintre selecționatele orașelor Milano și Berlin. După un joc foarte viu disputat, deși terenul era dificil, partida s'a terminat la egalitate: 2—2.

Echipa oaspe a făcut o impresie foarte frumoasă prin jocul în sistemul cunoscut de când îl practica Genova.

In schimb, echipa milaneză a făcut o partidă inegală. După o repriză dezordonată, a jucat excelent după pauză.

Berlin a deschis scorul chiar în min. 1 prin Juraskovitz, care a speculat o gravă eroare a portarului milanez Saini.

Milanezii, surprinși, joacă dezordonat dar obțin o lovitură de pedeapsă pe care Demaria o execută; portarul berlinez, John, însă — a apărat-o.

Egalarea totuși, survine imediat. Candiani trage la poartă și Ferrario II deviază balonul, ceea ce John n'a putut evita și goalul a fost marcat.

Repriza doua s'a desfășurat în netă superioritate a gazdelor. Berlinezii s'au retras în apărare, fiind dominați categoric. Raportul de cornere din această repriză este elocvent: 15—2 pentru Milano.

Egalarea a venit după 14 minute de joc. Goalul a fost marcat cu capul de Candiani, la o lovitură liberă executată de Ohni.

Până la sfârșit, berlinezii au rezistat cu succes în apărare și au menținut rezultatul de egalitate.

Din toate câte ceva

De Anul Nou, în străinătate s'au disputat următoarele matchuri de hockey:

BOEMIA MORAVIA

Podolin—Slaxia (Slevselo) 0-0
Vincovitze — Slavia Morawska 2-1

GERMANIA

Risersee — Berliner Schlitt 3-2
Klagenfurt — W. E. V. 1-1
Duesseldorf — Krefeld 14-3.

✱

Finala „Cupei Directoratului" Venus—Juventus se va disputa Miercuri 7 Ianuarie. In aceeași seară va avea loc și matchul dintre echipele clasate a doua pentru locurile 3 și 4.

✱

Programul optimilor de finală ale Cupei României (football) se va trage la sorți Vineri 3 cor.

✱

MATCHUL DE CICLISM ITALIA—ELVEȚIA, CARE A AVUT LOC LA 1 IANUARIE LA ZUERICH, S'A TERMINAT CU VICTORIA ITALIENILOR, CARE A CASTIGAT CURSA AMERICANA ȘI CURSA DE URMARIRE.

ELVEȚIA A OBȚINUT VICTORIA LA VITEZA, PRIN HASSMANN.

✱

In cadrul concursului de sărituri (ski) dela Reit und Winkel, care a avut loc de Anul Nou, Josef Bradl s'a clasat primul cu sărituri de 60, 61 și 65 m. Aceasta din urmă constitue un nou record al localității.

La Sinaia au continuat antrenamentele pe pârtie în vederea participării la campionatele mondiale de bob dela Innsbruck și la concursurile dela Garmisch.

Sportul în Germania a rămas neatins de efectele războiului...
O interesantă trecere în revistă a concepției care a condus la transformarea națiunii germane în cea mai sportivă națiune din lume...

Oricât de considerabile ar părea efectele războiului în unele privinți, în Germania, într'un domeniu ele nu se pot manifesta decât foarte slab. Acest domeniu este sportul. Activitatea sportivă și interesul publicului sunt foarte puțin schimbate de cum erau în timp de pace. [illegible]

SPORT PENTRU FIECARE

[illegible]

SPORT MAI PUR...

[illegible]

Activitate footballistică redusă în străinătate

Și în străinătate, ca și la noi, activitatea footballului se reduce încet-încet pentru a face loc sporturilor de iarnă, care sunt mai în sezon.

Așa se explică de ce de Anul Nou în străinătate s'au disputat puține matchuri de football:

FRANȚA

Marseille — Nisa 3-2 (2-2)
Toulouse — St. Aloys 3-0 (2-0)
Cannes — Sete 3-1 (1-1)
Montpellier—St. Etienne 3-1 (2-0).

Spectacolele Capitalei

Teatre

NAȚIONAL (Pasaj. Comedia): mat. „Icarii de pe Argeș" și seara „Isabela, Regina Spaniei".
STUDIO (P-ța Amzei): mat. „Ginerele d-lui Prefect" și seara „Capul de rățoi".
REGINA MARIA (Spl. Independenței): mat. „Papa se lustruește" și seara „Onoarea".
LUPTA ȘI LUMINA (Str. Uranus): „D'ale Carnavalului".
SARINDAR (Sărindar): mat. și seara „Fritz și Frantz".
EXCELSIOR (Str. Sft. D-tru): mat. și seara „Vânzătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj Comedia): mat. și seara „Suflet candriu de papagiu".
ROXY, TEATRUL TUDOR MUȘATESCU (Str. Lipscani): mat. „Imi pare rău de mine și „D-șoara Butterfly" și seara „Imi pare rău de mine".
TEATRUL MUNICIPAL, I. L. CARAGIALE (Str. Schitu Măgureanu): mat. „Schițe și momente" și seara „Invierea".
SAVOY (Cal. Victoriei): mat. și seara „Curaj Tănase".

Cinematografe

SCALA (Bd. Brătianu): „Titanul" cu Heinrich George și Kristina Soderbaum și jurnal.
ARO: „Dela Mayerling la Sarajevo"; Jurnale noui.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Diavolul focului" cu Louis Trenker.
CAPITOL: „Norwest Passage" cu Spencer Tracy și Robert Young. Jurnal nou.
TRIANON (Bd. Elisabeta): „Răscoala munților" cu Caline Trevor și John Wayne.
BOEMA (Cal. Victoriei): „Visul D-rei Butterfly" cu Maria Cebotari și jurnal nou.
FEMINA (Bd Elisabeta): „Inima unei Regine" cu Zarah Leander și jurnal.
ARPA (Bd. Elisabeta): „Călărețul misterios X 94" (seria II) și jurnal.
PALAS BOULEVARD (Bd. Elisabeta): „Bătălia aurului" și „Totul pentru dragoste".
ROXY (Str. Lipscani): „Nu suntem singuri" cu Paul Muni; Jurnal și complectare.
BIRUINȚA (Bd. Elisabeta): „Copiii părăsiți" și „Spioana".
BITOLIA (fost Rialto B-dul Carol 21 (Sindicatul ziariștilor): „Fetițele au crescut" cu Deana Durbin; „Casa de corecție" cu Ritia Soișorin.
ELYSEE (Str. Doamnei): „Un vis sub cer albastru" și „Oceanul în flăcări".
FORUM (B-dul Elisabeta): „Furtuna" și „Melodia iubirii".
OMNIA (Str. Schitu Măgureanu): „Casa de corecție", jurnal, complectări și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MIORIȚA (Moșilor): „Destin" și „Nanette are trei iubiți".
AMERICAN (Moșilor): „La răscruce de vânturi" și „Trebue să mă iubești"
SPLENDID (Moșilor): „Cei patru cavaleri" și „Copilașul D-șoarei".
NISA: „Steaua Nordului" cu Sonja Henje și Tirone Power și „La capătul pământului" cu Nancy Kelly.
PARIS (Rahovei): „A șepta nevastă a lui „Barbă-Albastră" și „Traficanții din Rio".
MILANO (Călărași): „Balalaica" și „Sânca de mărdeau".
FRANKLIN (Str. Franklin): „Orașul blestemaților" și „Valsul nemuritor"
MARNA (Grivița): „Lanțuri sfărâmate și „Aladin în grota fermecată" și trupa de reviste Titi Mihăilescu.
LIA (Grivița): „La răscruce de vânturi" și „In vâltoarea valsului".
MARCONI (Griviței): „Taifun" și „Ali-Baba și cei 40 de hoți" și trupa de reviste M. Nedeianu și M. Bejan.
AIDA (Rahovei): „Elisabeth și Essex" și „Bel-Ami"
ILEANA (Str. Avrig No. 1): „Balalaica" cu Nelson Eddy și Ilona Massey; „Legiunea Diavolului" cu Dick Foran.
MODEL (Piața Dr. Botescu): „Omul cu masca de fier" și „Eroul din Far West".
VOLGA (Dorobanți): „La răscruce de vânturi"; „Stan și Bran eroi fără voie"
ODEON (Str. 11 Iunie): „Diamantele sunt periculoase" și „Geronimo".
TOMIS (Călărași): „Destin" și „Cuarțele sunt eterne".
IZBANDA (Văcărești): „Șarpele" și Jurnale.
BARCELONA (Str. Măgurele): „Stan și Bran aviatori" și „Mezalianța" și trupa de reviste Traian Florescu.
DACIA: „Elisabeth și Essex" cu Bette Davis; „Paradisul Vagabonzilor" cu Warner Baxter.
ALCAZAR (Rahovei): „La răscruce de vânturi" și „Trebue să mă iubești".
FLORIDA (B-dul Ferdinand): „Sultanul din Runghai" și „Totul pentru dragoste".
VOLTA BUZEȘTI: „Destry" cu Marlene Dietrich; „Dansul Pinguinilor" technicolor de Valt Diesny și Jurnal de război german.
COTROCENI (Cotroceni): „Miezul nopții" și „Brigada Nordului".
EDISON (Dudești): „Insula Emigranților" și „Panică în Hotel".
LILLY (Șos. Giurgiului): „Cruciadele" și „Mister Zoro".
VERGU (Șos. Vergului): „Omul cu masca" operă completă.
LIZEANU (Str. Lizeanu): „Vin ploile" și (Ultimul pest" și Ansamblul de reviste Georgescu-Iași.
VICTORIA (Dudești): „Războiul fulger" și „Copilașul D-șoarei".
DICHIU (Str. Romană): „Procesul Mariei Laffarge" și „Viața e un joc".
NONI (Str. 13 Septembrie): „Visul unei Prințese" și „Trei fetițe dulci".
CARMEN (Dudești): „Procesul Mariei Laffarge" și „Agentu imascat".
VENUS (Dudești): „Pantera Neagră" și „Colivia de aur".
DIANA (Griviței): „Agentul mascat" și „Dragostea mea te chiamă".
TRIUMF (Griviței): „Cruciadele" și „Copilașul d-rei".
GLORIA (Văcărești): „Pygmalion" și „Crinul Chinei".
PELEȘ (Șos. Colentina): „Nu sunt criminal" și „Viață de artist".
GRAND (Șos. Crângași): „La capătul pământului" și „Trebue să mă iubești"
PACHE (Str. Mătăsari): „Andy Hardy milionar" și „13 scaune".
UNIREA (Filantropiei): „Stan și Bran eroi fără voe" și „Diavolii roșii".
UNIC (Bl. Filantropiei): „La răscruce de vânturi" „In vâltoarea valsului".
MEXIC (Șos. Giurgiu): „Stan și Bran Aviatori" și „Suzana".

RADIO
Joi 2 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA
1875 m 160 kHz 150 kw.
RADIO BUCUREȘTI
364.5 m 823 kHz 12 kw.
POSTUL PE UNDE SCURTE
32.4 m 9260 kHz 2 kw.

7.00: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii; Radio jurnal (I); Muzică (discuri); Sfaturi gospodărești; Inchiderea emisiunii.
13.15: Cota apelor Dunării și a bălei Sulina; Informațiuni artistice și sportive.
13.30: Concert de prânz — Orchestra Radio dir. de Th. Rogalski: Muzică distractivă germană, în primă audiție: Uvertură din „Peter Schlemihl", de Burt; Din țările nordice-vals de H. Zander; Sevilla-serenadă andaluză de E. Buder.
13.50: Serviciul de știri germane.
14.00: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Menuet de W. Borchert; Capriccio-vals de H. Löhr.
14.10: Radio-jurnal (II).
14.30: Continuarea concertului Orchestrei Radio: Intr'o vitrină de Siede: a) Medalion; b) Cristal albastru; c) Miniatură de fildeș; d) Porțelan de Meissen; Seară pe Rin de W. Lautenschläger; E. Budera: a) Mars egiptean; b) Dans spaniol.
15.00: Jurnal cultural.
18.00: Ora copiilor: Semnalul orei; Imnul copiilor legionari; Urare de Anul Nou către copii, cetită de Ion Mânzatu, directorul general al Soc. de Radiodifuziune. Mâine anul se 'noește, de Kiriac; „Brâdă nouă răsturnă", scenariu radiofonic de Anul Nou, de At. Mitric, interpretat de școala de maeștri instrumentali, nichelatori și electro-mecanici sanitari de pe lângă Depozitul sanitar, de sub dir. comandant farmacist lt.-col. dr. Ion Sibescu; conducerea muzicală prof. Maria Dia[illegible]; Distribuția: Moș Ion, Const[illegible]; Crainicul: At. Mitric; Rom[illegible]: Aurelia Bălănescu. Jurnalul copiilor de Moș Costache Dămian-Bogdănești.
19.00: Ora: Marșuri (discuri): Marșuri din „Scipio" și „Joseph", de Haendel; Potpuriu de marșuri din sec. al 18-lea; Două marșuri de Henrion.
19.45: Serviciul de știri germane.
20.00: Radio-jurnal (III).
20.20: Recital de pian Alexandru Demetriad: Fantezie și fugă în la minor de Bach; Brahms: a) Capriccio op. 76 No. 1; b) Capriccio op. 116 No. 7; Chopin: a) Nocturnă în fa major; b) Impromptu No. 3.
20.50: Ordine legionară, de Ion Tur[illegible].
21.05: Concert simfonic (discuri): O noapte pe muntele pleșuv, de Moussorgsky (orch. din Colonne dir. de Paul Paray); Idila lui Siegfried, de Wagner (orch. Filarmonica din New-York dir. de Arturo Toscanini); Concert în mi bemol major de Liszt (pian: Alexander Brailowsky); Phaëton-poem simfonic de Saint-Saëns (orch. Conservatorului dir. de Piero Coppola).
22.00: Radio-jurnal (IV); Sport.
22.25: Muzică ușoară (discuri): Serenadă de primăvară de Lacombe și Melodie de Jorchnick; Foxtrot-uri de Leslie și de Riley; Selecțiuni de melodii de Kreisler; Potpuriu din filmul „Stelele strălucesc", de Leux (pian și xilofon); Melodii din „Frasquita" și „Paganini", de Lehar; Potpuriu de melodii de pe Rin, de Kermbach.
23.00: Jurnal pentru străinătate, în limbile: germană, italiană și engleză.

Alimente din America pentru Franța

NEW-YORK (EPE). — Crucea Roșie din America vrea să trimită alimente în Europa. Guvernul încearcă să obțină permisiunea pentru ancorarea vaselor americane în portul Marsilia, care aduc lapte condensat și alimente cu conținut bogat de vitamine pentru copii insuficient nutriți și pentru șomerii din Franța. Guvernul britanic a vrut să permită de fapt numai transportul articolelor medicinale în Franța. S'a alăturat însă punctului de vedere american și sub noțiunea de medicamente a înțeles și laptele și alimentele bogate în vitamine.

Informație și reportaj politic

In 1941 Germania va asigura pacea lumii

In lupta privilegiilor plutocratice contra drepturilor poporului, consfințite de național socialism, victoria va fi a acestora din urmă

Apelul Fuehrerului Germaniei Mari, adresat cu prilejul noului an, membrilor partidului național socialist

BERLIN, 1. (Rador). — Cu prilejul Anului Nou, Fuehrerul a adresat membrilor partidului național-socialist următorul apel:

Național-socialiști, național-socialiste, membri ai partidului!

Se încheie un an cu cuprins bogat al istoriei germane. Puternicul caracter de unicitate al evenimentelor, semnificația lor revoluționară pentru desvoltarea viitoare a umanității vor fi recunoscute în deplina lor măsură abia de generațiile viitoare. Dar noi, aceștia cari trăim istoria timpului nostru, nu ne putem sustrage impresiei că puterea Providenței este mai tare decât intențiile și voința indivizilor. Dumnezeu nu numai că orbește pe cei meniți pieirii, dar alege în acelaș timp pe cei aleși de Providență să urmărească scopuri ce sunt adesea situate în afară de cadrul dorințelor lor primitive.

Când, după anii îndelungați de prăbușire, poporul german, umilit moralicește și ruinat economicește, dar unificat prin național-socialism, și-a găsit drumul regenerării, guvernul și poporul au hotărît să făurească viitorul națiunii prin mijloacele unei munci pașnice și făcând apel la conștiința celorlalți. Dar, chiar din anul 1933, înainte încă de venirea noastră la putere, de nenumărate ori, în scris și în vorbă, hotărîrea de a împiedica prin toate mijloacele orice redresare a poporului german. După 30 Ianuarie 1933, ei au și tradus imediat în fapt această hotărîre. Fără niciun motiv, mânați numai de ura lor infernală față de poporul german, au pornit noua lor prigoană împotriva noastră, proclamând boicotul nu numai contra mărfurilor germane, ci și împotriva omului german. Ziarele democratice, chiar și din cele mai mari țări, considerau ca un prilegiu al lor facultatea de a insulta în fiecare zi cea mai mare putere din Europa Centrală și pe oamenii cari o guvernau, de a ironiza regimul și de ațâța la acțiuni militare contra Reichului.

Toate încercările de înțelegere sau cel puțin de limitare a înarmărilor au fost respinse cu trufie sau cu batjocură de elementele criminale ale democrațiilor capitaliste. Orice revendicare de drepturi egale din partea poporului german a fost respinsă cu un cinism nerușinat. Timp de 15 ani, ei au ținut Germania democratică în neputință de a-și afirma drepturile și de a face vreun progres.

Războiul subjugătorilor de popoare

Noua Germanie era hotărâtă să nu mai îngădue ca poporul și țara să fie duse la ruina totală; ea a trezit mândria și mânia acestui popor. Atunci emigranții lipsiți de caracter s'au unit cu paraziții iudaici fugiți din Germania, au aruncat suspiciunea asupra poporului german și a conducătorilor lui și au ajutat astfel la crearea acelei psihoze, care mai curând sau mai târziu trebuia să ducă la războiu.

Veacuri dearândul, câteva popoare în frunte cu Anglia au purtat lumea în războaiele lor, dominând-o și jefuind-o cu forța, ținând în sclavie popoare foarte numeroase pe care au putut pune mâna și clădindu-și în felul acesta, din sânge și lacrimi așa zisul lor imperiu mondial, care după propria lor expresie, rece și cinică, este format din „capitaliști și din nevoiași". Cu toate că ei posedă cele mai considerabile bogății ale solului din lume, totuși n'au isbutit să satisfacă nici nevoile propriilor lor popoare. In state în care nu trăesc nici măcar zece oameni pe un kilometru patrat și care au la dispoziția lor toate materiile prime ale lumii, sunt zece până la douăsprezece milioane de someuri, de desmoșteniți; și aceasta numai pentrucă lăcomia de câștig, corupția presei și prostia conducătorilor acestor democrații plutocratice s'au opus la toate măsurile și metodele ce ar fi putut stăvili egoismul nemărginit al individului în favoarea intereselor comunității.

Capitaliștii profitori au respins ideia de pace

Aceste elemente, care în calitatea lor de conducători politici ai țărilor democratice sunt în acelaș timp și proprietarii sau acționarii industriilor de armament, au crezut — și mai cred — că războiul le va aduce cele mai mari câștiguri, mai ales dacă războiul va fi lung. Căci este în interesul capitaliștilor să profite cât mai mult timp posibil de fondurile pe care le-au plasat în industrii. Numai așa se poate înțelege faptul că răposatul domn Chamberlain de pildă, unul din cei mai mari industriași de armament, a declarat din prima zi a conflictului că acest războiu trebue să dureze cel puțin trei ani. Și tot numai așa se va putea înțelege faptul că alți conducători democratici, văd cea mai mare șansă a țărilor lor în latura economică a participării la războiu. Oamenii aceștia nu ascund câtuși de puțin că orice pace bazată pe o înțelegere — adică pe o compensație rezonabilă a intereselor naționale — este odioasă pentru ei, deoarece ea ar distruge condițiile esențiale ale câștigurilor industriașilor de arme, lacomi de dividente. De aceea încercarea mea, de a împiedica în 1939 războiul cu Franța și Anglia, nu numai că a întâmpinat în toată lumea democratică un refuz glacial, dar a provocat și o indignare furioasă. Le era indiferent financiarilor democratici că acest războiu putea să capete viața și sănătatea a milioane de nevinovați și că ținuturi înflorite aveau să fie duse la ruină. Pentru ei nu există decât capitalul investit în industriile de armament; nu exista decât grija că beneficiile lor ar putea să scadă dacă n'ar mai veni comenzi numeroase.

Odioasele campanii ale presei iudeo-capitaliștilor

O campanie mincinoasă, dusă de presa lor, trebuia să mascheze adevăratele lor intenții. Căci dacă popoarele ar fi înțeles că acest războiu nu era câtuși de puțin inevitabil, că nici Anglia nici Franța nu fuseseră obiectul vreunor revendicări germane, atunci popoarele, deschizând ochii și înțelegând, ar fi putut să ceară socoteală conducătorilor lor responsabili. Deaceea trebuia să se continue cu minciuna stupidă și infamă că Germania sau Italia voiesc să cucerească lumea, pe câtă vreme în realitate vechii cuceritori ai lumii aveau nevoe de războiu pentru a mări veniturile capitalurilor lor. Dar acești cuceritori erau tocmai statele care au declarat războiu Germaniei, fără ca Germania să fi cerut ceva dela ele.

Germania a pășit cu hotărâre într'un an de răscruce

Și la 6 Octombrie 1939, am invitat încă odată Franța și Anglia să depună armele împreună cu Germania, și ca în loc să aducă distrugerea continentului servind astfel interesele unor puteri extraeuropene, să procedeze la munca comună a unei reconstruiri rezonabile.

Dar a fost în zadar. Am intrat atunci într'un an nou, în anul care se termină acum. Printre procedeele ațâțătorilor de războiu democrația era și acela de a prezentat popoarelor lor toate demersurile făcute de Germania în favoarea păcii, drept semne de slăbiciune. Când ani de zile n'am răspuns la atacurile pe care democrațiile le-au îndreptat mereu contra noastră, s'a declarat că Germania nu îndrăznește să deschidă o controversă cu puterile occidentale. Când Germania n'a reacționat la permanentele amenințări de războiu, s'a zis că aceasta este o dovadă că Germania este incapabilă să ducă un războiu, din cauza slăbiciunii sale interne. Când s'a văzut că noi nu facem nimic contra boicotului, contra atacurilor necontenite date împotriva consulatelor, contra smulgerii drapelelor germane și altor acțiuni asemănătoare, s'a încercat să se tragă de aici concluzia că poporul german n'ar fi de acord cu regimul actual. Când în sfârșit războiul era gata să isbucnească, au fost călcate în picioare ultimele mele sforțări de a menține pacea și s'a strigat atunci triumfător că s'a făcut dovada că Germania nu este înarmată și că va fi ușor sdrobită — acum ori niciodată. Când Polonia — primul incendiator trimis înainte de statele democratice — a fost bătută și nimicită în 18 zile și când Germania și-a repetat dorința ei de pace, ceilalți au văzut tocmai în această dorință de pace dovada că Germania nu e sigură de ea însăși și că se gândește tremurând de teama la atacurile anglo-franceze din vest. Dar istoria a și dovedit că nu din teamă, ci dintr'un sentiment de responsabilitate am întreprins noi în 1939 și 1940 demersurile pe care le-am făcut în favoarea păcii.

Deciziuni de o mărie fără pereche în istorie

Anul 1940 a realizat deciziuni de o măreție și de o rapiditate fără pereche în istoria popoarelor. Incercarea d-lui Churchill de a pune piciorul în Norvegia printr'un asalt — încercare, pe care noi am descoperit-o exact în ultimul minut fiindcă d. Churchill a vorbit prea mult — a dus la conflictul desfășurat în Norvegia. Soldații noștri au rezolvat această problemă în câteva săptămâni. In ciuda împrejurărilor celor mai defavorabile pentru Germania, trupele de invazie franceze și engleze au fost pretutindeni sdrobite și în cele din urmă izgonite din Norvegia.

Cu toate acestea, propaganda britanică a avut îndrăzneala să pretindă că campania din Norvegia a însemnat o înfrângere a Germaniei și că ea a dovedit chiar că echipamentul soldaților germani este defectuos, că formațiunile germane sunt lipsite de elan, că strategia germană este slabă și că moralul națiunii germane este scăzut.

Rău informați prin aceste minciuni, aliații se pregăteau la începutul lui Mai să ocupe Belgia și Olanda, pentru a strămuta războiul pe teritoriul Reichului. La 10 Mai, armata germană s'a opus acestor intenții. După cinci zile, Olanda capitulează, iar după alte zece zile armata belgiană capitulează și ea. La șase săptămâni dela începerea ofensivei, nu mai exista o armată franceză capabilă să reziste.

La pretențiile noilor propagandiști englezi, cari susțin că Franța ar fi putut să ducă războiul mai departe, trebue să se răspundă că: diviziile engleze au încetat lupta înțelegând pentru a fugi pe mare, în timp ce retragerea lor era acoperită de olandezi, belgieni și francezi. După cum considerase armata norvegiană o trupă de gardă pentru retragerea lor, englezii au considerat la fel pe aliații lor din Franța și din Belgia. In momentul când guvernul francez a cerut pacea, n'a mai existat armată franceză, dar mai ales nu mai existau trupe engleze, căci ele dispăruseră mai întâi, căutându-și salvarea prin fuga dela Dunkerque.

Pretutindeni aiurea, construcțiile mincinoase ale propagandei ațâțătorilor democrați la războiu s'au prăbușit la fel, în cursul acestei lupte istorice. Pe când cu câteva săptămâni mai înainte se mai afirma că se găseau pe continent peste un milion de englezi, s'a constatat că milionul acela se compunea numai din 12 divizii și jumătate. Astfel ei au mințit nu numai față de poporul lor, ci și față de popoarele aliate.

Campania dela vest dovedește nu numai restului lumii, dar chiar poporului german și conducătorilor săi, valoarea noilor forțe armate germane. Mai mult decât oricând, soldatul german este iarăși ceeace a fost totdeauna. Armata, marina, aviația și formațiunile de asalt se iau la întrecere când e vorba de riscuri și de acțiuni. Comandamentul s'a achitat de cele mai grele și mari sarcini. Curajul soldatului german a fost ca totdeauna, mai presus de orice laudă.

Dar patria a avut și ea o parte însemnată în această isbândă măreață. Toate organizațiile partidului și ale statului și-au dovedit valoarea. Nenumărate forțe auxiliare ne-au dat sprijinul. Pe lângă marile organizații ale serviciului muncii, ale organizației Todt, ale S. A., ale apărării pasive etc., au fost organizațiile nu mai puțin importante ale Crucii Roșii și Federațiile de asistență publică național-socialiste. Ajutorul de iarnă pe 1939/40 este un document de comunitate națională și socială care nu-și poate găsi comparație în lume. Se poate spune de pe acum că ajutorul de iarnă pe 1940/41 va întări și mai mult această impresie.

Dar Frontul Muncii din țară a îndeplinit sarcini enorme. Trebue citată în primul rând acea armată a milioanelor de muncitori din industria armamentului; apoi populația rurală și cu deosebire milioanele de femei, care îndeplinesc munca celor plecați.

Când s'a terminat campania dela vest, am exprimat imediat dorința — și de stădată m'am adresat Angliei — de a înceta acest războiu, care în fond n'are niciun rost, și de a cruța milioane de oameni de suferințele unui războiu. Răspunsul pe care l-am primit era corespunzător cu interesele celor ce mi l-au dat.

Războiul va continua până la capăt pentru asigurarea păcii întregei omeniri

Răsboiul va continua deci până la nimicirea celor ce sunt responsabili de el.

Armata germană și-a arătat valoarea. Dar eu am hotărît că ea trebue să fie încă și mai bună în lunile ce vor veni. Ea va fi perfecționată cu o conștiinciozitate fanatică și cu o hărnicie neobosită. Anul 1941 va vedea armata, marina și aviația germană simțitor întărite și încă mai bine echipate decât până acum. Sub loviturile lor, beliciștii vor dispărea și se vor creia astfel condițiile unei adevărate înțelegeri între popoare.

Cunoașteți istoria luptelor noastre interne. Și aici au trebuit să fie eliminate unele caste, până să se poată realiza colaborarea adevărată a oamenilor din țara noastră. Din păcate, acelaș lucru se petrece și în afară. Provocatorii democratici de răsboaie, cari de veacuri aruncă lumea în crize și tulburări neîncetate, trebue să fie nimiciți. Suntem ferm hotărîți să realizăm acest lucru, pentruca pacea europeană să fie restabilită. Germania va lua în orice caz toate măsurile pentru atingerea acestui scop. Prin aceste măsuri, va pieri orice putere pornită dela aceste democrații.

Dacă d. Churchill și complicii săi internaționali declară astăzi că își apără lumea lor și că lumea lor nu poate exista alături de a noastră, cu atât mai rău pentru ei. Lumea germană, ca și lumea italiană, a învins era privilegiilor câtorva capitaliști plutocrați și a pus în locul ei era poporului. Dacă d. Churchill și partizanii săi democrați declară astăzi că ei nu pot trăi într'o astfel de lume, ei nu vor distruge lumea germană, ei mai curând sau mai târziu vor trebui să răstoarne propria lor lume, pentru a da și popoarelor lor libertate.

In lupta privilegiilor plutocratice contra drepturilor poporului, consfințite de național-socialism, victoria va fi a acestora din urmă.

Cu această credință începem anul 1941.

Dela începutul lui Iunie 1940, Italia fascistă s'a găsit alături de noi. Ea este tot atât de hotărîtă ca și noi să ducă acest răsboiu, pe care o clasă democratică conducătoare mărginită l-a explicat încă și mai bine poporului italian. Lupta poporului italian, este lupta noastră, speranțele sale sunt ale noastre. In zadar încearcă beliciștii să schimbe ceva din rezultatul final al luptei. D. Churchill a mai avut numeroase „victorii" care mai târziu s'au dovedit a fi înfrângeri. El a inventat răsboiul aerian fără limite, făcând din el marele secret al victoriei britanice; din ordinul lui s'au aruncat timp de trei luni și jumătate bombe la întâmplare asupra orașelor germane, în atacurile de noapte, s'au aruncat bombe incendiare asupra satelor și tot el a indicat ca obiective spitalele militare. Faptul că trei luni și jumătate Germania n'a răspuns la fel, a întărit în capul acestui om ideia că a găsit în sfârșit metoda prin care poate fi superior Germaniei.

Am urmărit timp de trei luni cum se comite această acțiune plină de cruzime, care din punct de vedere militar nu are nici un sens. Totuși, în repetate rânduri am dat avertismentul meu, în sensul că într'o bună zi va veni pedeapsa. Incendiatorii democrați nu au găsit de cuviință în fața acestui avertisment decât să isbucnească în cunoscutul lor hohot de râs. E vorba de „răsboiul ațâțător" care „îndrumă spre pace" și „pentru care toată lumea trebue să fie felicitată". Ei au publicat reportagii amănunțite despre efectele bombelor lor asupra populației germane și asupra economiei germane. Or, singurul efect al acestor bombardări a fost o tot mai mare înverșunare a poporului german și speranța că într'o bună zi va veni răsbunarea pentru această acțiune de răsboi unilaterală iar la comandament a adus hotărîrea de a i se pune capăt odată pentru totdeauna.

In acest războiu, va învinge dreptatea

Iată de ce pot să vorbească și astăzi, în mod trecător, — dacă nu din alte motive, cel puțin de dragul propagandei, — așa cum au făcut-o de atâtea ori, de „întoarcerea norocului războiului". Un lucru însă să-l știe ei bine: în acest răsboi nu învinge norocul, ci în sfârșit, dreptatea. Și dreptatea este de partea acelor popoare, care luptă pentru existența lor amenințată. Și această luptă pentru existență va însufleți aceste popoare întru realizarea celor mai mari înfăptuiri ale istoriei universale. In timp ce în statele democratice motivul care conduce producția este câștigul, pe care îl încasează industriașii individuali, bancherii și politicienii corupți, în Germania național-socialistă și în Italia fascistă este conștiința milioanelor de lucrători că lupta se dă împotriva lor, că democrațiile, dacă ar ieși vreodată victorioase, s'ar abate asupra lor cu toată necruțarea capitalistă, de care sunt capabili aceia cari n'au alt Dumnezeu decât aurul, cari n'au alt îndemn omenesc decât câștigul și cari sunt gata să sacrifice acestui impuls, fără șovăire, orice gând nobil.

Germania național-socialistă, Italia fascistă și aliata noastră Japonia știu, că în acest răsboi nu se dă lupta pentru un anumit regim, sau pentru vreo organizație oarecare internațională a viitorului, ci exclusiv numai pentru a decide dacă acest pământ trebue să fie numai pentru unii și nu și pentru ceilalți. Un om politic american a lansat ideia iscusită că, în definitiv, ne găsim în present în fața încercării nevoiașilor de a pune mâna pe ceva. Nouă, nu poate decât să ne convie acest fel de presentare. In timp ce lumea cealaltă se pregătește să ia nevoiașilor și puținul ce le-a mai rămas, — așa cum era cazul înainte ca noi să fi luat conducerea,— noi ne presentăm în fața acestei lumi de bogătași cu hotărârea de a obține acestor nevoiași, prin luptă, drepturile umane generale la cari au dreptul, și să le asigurăm acea participare la viață pe care o pot pretinde pe baza acestor drepturi.

Această luptă nu constitue un atac împotriva drepturilor celorlalte popoare, ci numai împotriva pretențiilor și lăcomiei nesățioase a unei pături subțiri de capitaliști aflați la conducere, cari nu vor să vadă că a trecut timpul când aurul avea conducerea lumii, și că din contră începe un viitor în cari popoarele, adică oamenii, vor constitui forța determinantă a națiunilor.

Această conștiință a dat avânt armatelor național socialiste în cursul anului trecut. Ea le va pregăti calea spre victorie. Luptând pentru această fericire a popoarelor, socotim că merităm în gradul cel mai înalt blagoslovirea providenței. Dumnezeu a dat până acum binecuvântarea Sa luptei pe care o ducem. El nu ne va lăsa nici în viitor, dacă ne îndeplinim cu credință și vitejie datoria.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Inaugurarea sediului C.M.L. din sectorul III Albastru

Eri, la orele 12.30 s'a inaugurat în șoseaua Viilor nr. 25 sediul sectorului III Albastru al Corpului muncitoresc Legionar.

Localul sediului era frumos pavoazat cu ghirlande verzi și drapele, iar în sălile principale străjuia chipul de legendă al Căpitanului și portretul primului șef al acestui sector, care a fost *Iuliu Șușman*.

Au participat la această manifestație, d-nii: *Ioan Popa* ajutor comandant, *Ioan Trușcă*, șeful sectorului III Albastru, *Dumitru Radu*, secretarul sectorului și toți legionarii încadrați în sector.

Serviciul divin a fost oficiat de preoții: *Ion Stănescu* dela capela institutului „Zoe Râmniceanu", Haralambie Vârtosu, Petreanu și cântărețul bisericesc N. Găcea. Răspunsurile au fost date de corul legionarilor sectorului III Albastru, de sub conducerea camaradului Nicolau.

Părintele I. Stănescu, vorbind, spune printre altele: *„Mișcarea Legionară a început o luptă normală — adică dinlăuntru în afară. La baza acestei mișcări este ideea creștină — idee care face ca ea să constitue un edificiu serios. Inaugurăm acest sediu la început de an. Acest fapt e simbolic. Astăzi trebue să facem un bilanț al trecutului și să alungăm tot ce a fost rău iar pentru viitor să nu păstrăm decât încrederea în Dumnezeu, dragostea, munca și jertfa pentru înflorirea și înfrumusețarea Patriei noastre.*

Trebue să părăsim pentru totdeauna căile trecutului de ruină și să pornim cu nădejdi mari în viitorul neamului.

Camaradul *Ion Trușcă* șeful sectorului III Albastru a spus:

„Pășim astăzi în Istorie pe urmele martirilor noștri, care s'au jertfit pentru strălucirea Neamului. Șeful nostru în veci, camaradul Șușman ne învă. Mandatul nostru în Istorie ni îndreaptă și astăzi căile spre biruință pe care ni l-au dat martirii legiunii. Trebue să fim demni de marea misiune care ni ni se cere muncă încordată, jertfă și s'a dat. Astăzi mai mult ca oricând credință nestrămutată. Trebue să dăm tot pentru binele țării, pentru învierea Neamului".

Corul sectorului a intonat „Imnul Muncitorilor", Ardealul tânăr legionar", Imnul legionarilor olteni și alte cântece legionare.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

Numiri de maeștri suplinitori în învățământul profesional

● La gimnaziul industrial de băeți din Filipeștii de Târg-Prahova, au fost numiți maeștri suplinitori pe data prezentării la post d-nii: Constantin Țigănescu la catedra fierărie și Mihalache Nicolae la catedra lăcătușerie.

—xoxoxoxo✶oxoxoxox—

INFORMAȚII

● Se aduce la cunoștința generală că societatea cooperativă „Filmul Legionar" și-a mutat sediul din calea Victoriei 52, în bulevardul Elisabeta nr. 8, la cinematograful „Trianon" în fundul curții.

● **Direcțiunea Generală a Poliției publică pierderea abonamentelor de serviciu cfr. cl. I-a cu No 179 și 180 declarându-le nule și neavenite în mâinile oricărui s'ar găsi.**

● Ministerul coordonării și al statului major economic, a dat două decizii prin care se fixează prețurile maximale de vânzare ale laminatelor de fier și prețurile explosivelor puse în vânzare de către C. A. M.

● D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educației naționale, cultelor și artelor, mulțumește pe această cale tuturor legionarilor și prietenilor pentru urările ce i le-a făcut cu prilejul sfintelor sărbători și a Anului Nou.

● Regia autonomă C.F.R. a fost autorizată să trimită în atelierele căilor ferate germane, circa 150 locomotive, spre a fi reparate.

Scoaterea și reintroducerea în țară a acestor locomotive, precum și întreaga operațiune de reparație, sunt scutite de orice fel de taxe și impozite.

● Ministerul educațiunii naționale, cultelor și artelor a cerut tuturor membrilor corpului didactic superior, să trimită lucrările lor pe adresa direcției învățământului superior, pentru biblioteca de documentare, înființată la acest minister.

Acelaș cerere o adresează ministerul tuturor oamenilor de știință, publiciștilor și artiștilor din afara învățământului, dar care prin pregătirea lor sunt susceptibili să aibă în viitor raporturi cu învățământul superior: concursuri, suplinire, numiri, etc.

ULTIMA ORA

Jugoslavia bântuită de o puternică epidemie de gripă

BELGRAD, 2 (Rador). Corespondentul Agenţiei D. N. B. anunţă.

In toată Jugoslavia s'a înregistrat o bruscă schimbare a vremii.

De Anul nou, s'au înregistrat temperaturi de până la 12 grade peste zero, pe când în ajun domnea un ger de 20 grade sub zero.

Urmarea a fost o bruscă topire a zăpezii, care căzuse din abundenţă.

In toată Jugoslavia bântuie o puternică epidemie de gripă, care are pe alocuri forme foarte nocive. Numai la Belgrad numărul celor bolnavi de gripă este evaluat la peste 60.000.

Darul de Crăciun al M. S. Regina Elena pentru ostaşii români

D-na General Antonescu preşedinta „Consiliului de patronaj al operelor sociale", a primit dela Majestatea Sa Regina Elena ca dar de Crăciun pentru soldaţi: 1000 perechi bocanci; 2000 cămăşi; 2000 perechi indispensabili; 1000 flanele de lână; 1050 fulare de lână; 1500 perechi mănuşi de lână; 1000 şepci; 1000 batiste; 50 mânecuţe; 1000 perechi ciorapi de bumbac; 700 perechi ciorapi de lână.

Doamna Maria General Antonescu a mulţumit pentru aceste daruri M. Sale Reginei Elena prin următoarea scrisoare:

„MAJESTATE,

Bunătatea de totdeauna a Reginei Noastre şi grija pentru suferinţele şi nevoile româneşti, s'au arătat şi de data aceasta, prin darul pe care Majestatea Voastră l-a făcut „Consiliului de patronaj" pentru a fi distriubit ostaşilor de Sfintele Sărbători ale Crăciunului.

In numele Consiliului de patronaj — al cărui Preşedintă de onoare sunteţi — Vă exprim Majestate, gratitudinea noastră şi statornica noastră credinţă.

Preşedintă,
MARIA ANTONESCU

Şcolile cu internat încep cursurile în ziua de 8 Ianuarie

Ministerul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, în urma măsurilor luate de direcţia C. F. R. prin care se suprimă unele trenuri, şi spre a evita greutăţile la înapoierea şcolarilor din vacanţă, a hotărît ca, în mod excepţional, şcolile cu internate să înceapă cursurile în ziua de 8 Ianuarie. Elevii şi elevele acestor şcoli vor fi prezenţi în internate în seara zilei de 7 Ianuarie.

Preşedintele de consiliu al Bulgariei spre Viena

BELGRAD 2 (Rador). — D. Filoff, preşedintele de consiliu al Bulgariei, a trecut Miercuri prin Belgrad, în drum spre Viena. D-sa a refuzat să facă vreo declaraţie ziariştilor.

O servitoare şi-a jefuit stăpâna de bani şi bijuterii în valoare de 500.000 lei

Un furt de o extraordinară îndrăzneală s'a petrecut zilele trecute, în dauna d-nei Leonida Suchestov, din B-dul Pache, n. 33. O servitoare pe care o angajase de o zi, a dispărut fără urmă după ce şi-a jefuit stăpâna de lucruri şi bijuterii în sumă de 500.000 lei.

Iată cum s'au petrecut faptele:

O SERVITOARE FARA ACTE

D-na Leonida Suchestov, refugiată din Cernăuţi, locuia de mai multă vreme în b-dul Pache 33. Având nevoie de o femee de serviciu, a dat un anunţ la ziare, în acest sens.

In urma anunţului s'au prezentat câteva postulante, dintre care d-na Suchestov a ales pe una anume Maria. Femeia a spus d-nei Suchestov că locueşte în şos. Ştefan cel Mare şi că nu are acte pentru moment, urmând însă a le aduce ulterior.

Socotind-o de bună credinţă, d-na Suchestov a reţinut imediat femeia în serviciu, încredinţându-i cheile locuinţei şi punând-o în curent cu toate cele ale gospodăriei.

A trecut o zi. După care, revenind acasă după o lipsă de câteva ore, d-na Suchestov a constatat că servitoarea dispăruse, după ce-i devalizase întreaga locuinţă.

BIJUTERIILE FURATE

Evaluând imediat cele furate, d-na Suchestov a constatat lipsa următoarelor obiecte: un manşon de blană, diverse chei şi acte, suma de 1500 lei şi următoarele bijuterii: un şnur cu 91 şi ovală cu briliante, valoare 150.000 perle, în valoare de 120.000 lei, o brolei, o brăţară de aur cu platină valoare 50.000 lei, o broşe cu briliante şi smaragde, valoare 20.000 lei şi un lanţ de aur cu pandativ şi cu un epuraş emailat.

CERCETARILE INTREPRINSE

Cazul fiind reclamat poliţiei, d. chestor Virgil Popa, şeful poliţiei judiciare din Pref. Poliţiei Capitalei a delegat pe d-nii comisari Aurică Dragomirescu, Petre Arhir, Aurel Mărculescu şi Popescu, cu începerea imediată a cercetărilor.

Din primele investigaţii, s'a putut stabili că hoaţa nu locueşte în şos. Ştefan cel Mare după cum îşi indusese în eroare stăpâna de o zi.

Pentru accelerarea prinderii hoaţei, brigada judiciară a înştiinţat imediat pe toţi bijutierii din Capitală despre furt.

Urmarea a fost că în scurt timp, patronul ceasornicăriei „Perfect" din Bd. Elisabeta 34 s'a prezentat la poliţie spunând că o femeie blondă i-a vândut un lanţ de aur cu pandantiv şi epuraş emailat şi că numita a produs, pentru justificarea titlului de proprietară a bijuteriei, o chitanţă de cumpărare.

Bijutierul a depus imediat pe biroul poliţiei bijuteria, care era furată dela d-na Suchestov.

IDENTIFICAREA HOAŢEI

Cercetările continuând cu asiduitate circ. 22 poliţie a stabilit că nu prea de multă vreme, o femee care poseda întocmai semnalmentele indicate de păgubaşă: înaltă, brunetă, în vârstă de 25—30 ani, a scos un buletin dela bir. populaţie. S'a putut preciza astfel, că hoaţa se numeşte Maria Cozac şi este originară din comuna Lugoşul de jos, jud. Bihor.

In consecinţă, Pref. Poliţiei roagă toate persoanele care eventual ar putea da vreo indicaţie asupra locului unde se ascunde hoaţa, să anunţe imediat Brigada judiciară, în Pref. Poliţiei Capitalei.

Delegaţie economică rusă în Jugoslavia

BELGRAD 1 (tp). — Ziarul „Novosti" anunţă că la Dubrovnik a sosit o delegaţie de economişti ruso-sovietici. In fruntea delegaţiei este d. Alexander Kolorka. Delegaţia rusă a luat contact cu preşedintele societăţii pentru exportul bauxitei.

Ziarele jugoslave se scumpesc

BELGRAD, 1 (tp.) — Cu începere dela 1 Ianuarie 1941, preţul tuturor ziarelor sârbe şi croate va fi majorat dela 1 şi 1.50 dinari la 2 dinari.

Un pod de 150 metri înălţime în Jugoslavia

BELGRAD, 2 (Rador). — Inginerii din Jugoslavia au terminat acum construcţia unui pod peste râul Tara, având o lungime de 760 metri, o înălţime de 150 metri şi o deschidere a bolţii centrale de 116 metri.

Agenţia Avala, care transmite această ştire, adugă că schelăria necesară pentru acest pod a fost una din cele mai mari din câte s'au construit în lume.

Podul se află între Raşka şi Trebinie, una din cele mai pitoreşti regiuni ale Jugoslaviei şi a fost construit pe deantregul cu material şi cu mână de lucru iugoslav.

Corespondentul ziarului „Times" expulzat din Portugalia

MILANO 2 (tp.). — „Corriere dela Sera" anunţă din Lisabona cu guvernul portughez a expulzat pe corespondentul ziarului „Times". El este obligat să părăsească Portugalia în termen de 48 ore. Această măsură a fost luată din cauza unor articole tendenţioase ale acestui ziarist englez.

Un consiliu de miniştri italian

ROMA 2 (tp.). — Consiliul de miniştri italian se va întruni în ziua de 4 Ianuarie a. c. pentru a ţine şedinţa sa lunară. Un comunicat oficial subliniază că de data aceasta vor fi prezentate consiliului de miniştri spre discuţie un număr de chestiuni de mare importanţă.

Convorbirile comerciale italo-bulgare decurg mulţumitor

SOFIA 2 (tp.). — Ziarul „Sarja" anunţă că tratativele comerciale duse la Roma între Bulgaria şi Italia decurg în mod mulţumitor pentru ambele părţi. Au mai rămas numai câteva formalităţi care urmează să fie reglementate.

America intenţioneaza să cedeze Chinei în primăvară, 400 avioane

NEW-YORK, 2 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. comunică:

Agenţia „Associated Press" anunţă că cercurile guvernamentale Washington discută în prezent chestiunea de a se ceda Chinei în mod eventual, în cursul primăverei acestui an, un număr de 400 avioane militare.

Intenţia este de a se împrumuta Chinei numai avioanele de mai sus ele urmând să fie furnizate de Curtiss Wright Corporation. Toate cele 400 avioane vor fi dintre cele de luptă, de tipul P. 40.

Cercurile anglo-saxone sunt sceptice

SHANGHAI, 2. (Rador). — Corespondentul agenţiei STEFANI comunică:

Cercurile anglo-saxone îşi exprimă îndoiala în ce priveşte posibilitatea de a se trimite, din Statele Unite în China, ajutoarele făgăduite de d. Roosevelt.

Se subliniază că în ultimele şase luni China nu a primit decât foarte puţine avioane din Statele Unite şi că nevoile de înarmare ale Angliei sunt mult mai importante decât acelea ale Chinei.

Se afirmă că d. dr. Soong, delegatul guvernului chinez din Ciungking, nu a semnat încă convenţia relativă la furnizarea materialelor de războiu de către Statele Unite, cu titlu de „împrumut".

Liverpoolul a fost bombardat din nou

BERLIN, 2 (Rador).—In noaptea de 1 spre 2 Ianuarie, mici unităţi ale armei aeriene grmane au atacat oraşul Liverpool. Vremea se îmbunătăţise puţin faţă de ajun, aşa încât avioanele au putut obţine rezultate bune.

Grupuri mai mici şi avioane izolate au atacat obiective militare şi industriale în mai multe alte oraşe, printre cari Londra, Sheifield, Yarmouth şi Harwich.

St. Unite studiaza un plan de înlocuirea vaselor britanice din Oceanul Pacific cu vase americane

NEW-YORK, 2 (Rador).— Corespondentul agenţiei DNB anunţă:

Agenţia United Press află din Londra că Statele Unite şi guvernul britanic studiază în prezent un plan graţie căruia în viitor serviciul pe liniile de navigaţie britanice, în apele Oceanului Pacific, să fie făcut numai de vase aparţinând Statelor Unite, pentru ca Anglia să poată dispune de un mai mare număr de vapoare britanice pentru menţinerea navigaţiei pe liniile din Oceanul Atlantic şi din Mediterana.

United Press adaogă amănuntul că d. Klemmer, delegatul departamentului navigaţiei Statelor Unite, ataşat pe lângă ambasada americană din Londra, a părăsit săptămâna trecută capitala Angliei pentru a merge în Statele Unite, unde va supune acest plan guvernului american.

Viitoarea organizare a Europei văzută de o revistă americană

ROMA, 2 (Rador). — Ziarul „Messagero" scrie că pe când Anglia nu cutează să-şi definească ţelurile de războiu, revista americană din New-York „The New Republic" înfăţişează în felul următor ţelurile viitoarei organizări a Europei:

Noua ordine europeană va trebui să transforme Europa într'un imperiu al fericirii astfel ca în noua societate toată lumea să aibă asigurate hrana, îmbrăcămintea, învăţătura, higiena şi locuinţa potrivită.

Concepţiile economice antisociale nu vor trebui să mai fie îngăduite şi va trebui să se dea o nouă definiţie drepturilor şi datoriilor individului.

Fireşte, America va fi aceea care va trebui să ia asupra ei sarcina reconstrucţiei Europei şi de a scoate din haosul războiului o Europă ideală.

America se va bizui pe Anglia, unde legiunile din ţările ocupate de Germania vor trebui să se contopească într'o armată unică iar guvernele acelor ţări, care se află acum la Londra, vor trebui să fie grupate într'un consiliu al aliaţilor, ce va fi embrionul unui nou organism central executiv pentru Europa nouă.

Anglia va trebui să creeze Statele-Unite ale Africii sau, cel puţin ale Africei tropicale, pe care o comisiune internaţională le vor ajuta cu scopul de a le duce spre o emancipare progresivă, dându-le un ajutor financiar în vederea punerii în valoare a teritoriilor lor.

Statele-Unite vor deţine preşedinţia imperiului fericirii universale şi se prevede chiar oportunitatea de a exploata indignarea pentru soarta refugiaţilor politici, în scopul de a creea un simţ al solidarităţii internaţionale şi a se combate naţionalismul.

Refugiaţii germani vor trebui să fie folosiţi ca agenţi ai unei revoluţii europene.

Revista americană încheie că, fără promisiunea unei asemenea revoluţii democratice, Anglia nu ar putea învinge.

Pe baza unor asemenea perspective, închee „Messaggero", asigură Statele-Unite armamentul şi aprovizionarea Angliei.

Un articol în exclusivitate pentru Axa

LUPTA JAPONIEI în Orientul îndepărtat

F. Sieburg, care a devenit celebru prin cartea sa „Dieu est-il Français?", descrie într'o nouă lucrare „Die stählerne Blume" (Floarea de oţel) o călătorie în Japonia. Trebue să se ţină seama că această călătorie a fost terminată încă înainte de isbucnirea războiului şi prin urmare observaţiile mai au o deplină actualitate, după cum o confirmă şi capitolul de încheere.

Nu este uşor să luăm în consideraţie ţelurile politicii externe ale Japoniei şi nici măcar să le aflăm. Probabil pentrucă Japonia nu a ajuns încă la o viziune definitivă a posibilităţilor ei internaţionale. Intr'un anumit punct nu există însă dubiu. Aceasta este dogma asiatică a Japoniei, din care se trage pretenţia ei de a fi singura putere stabilizatoare din Orientul Indepărtat. La această pretenţie o determină conştiinţa şi convingerea ei adânc înrădăcinată a superiorităţii ei morale asupra celorlalte puteri ale lumii. Această formă a conştiinţei de sine este însoţită de consideraţiuni zilnice că civilizaţia apuseană este într'o continuă decadenţă. Japonia consideră atunci şi evenimentele din Extremul Orient nu ca o luptă între ea şi Anglia ci dimpotrivă ca dispariţia naturală a unei situaţii care în orice sens aparţine trecutului. Ea este convinsă că o putere ca Anglia nu doreşte în fond nimic altceva mai bun decât să se întoarcă demnă la Singapore pentru a putea consacra întreaga ei forţă asigurării imperiului vest indian şi mai presus de toate siguranţei sale în Europa. Confederaţia cea mai puternică este un fenomen apusean tipic, care s'ar putea numi „slăbiciune prin conştiinţă". Credinţa în necesităţile istorice este la Francezi şi la Englezi atât de puternică încât paralizează puterea de luptă a popoarelor. Japonia se bazează oarecum pe melancolica conştiinţă paralizatoare a acestor popoare că vremea ei în Asia a trecut. Ea a simţit totdeauna această conştiinţă exagerată a vestului ca un impuls al civilizaţiei europene. Astăzi când această conştiinţă a ajuns aproape la gradul resemnării, ea este pentru asiaticul cugetător mai mult decât un imbold intelectual, ea a devenit un ajutor politic.

Chestiunea dacă Japonia va câştiga războiul în China este în aceste circumstanţe oarecum ne la locul ei. Acest războiu este numai o parte a marei alternative din Orientul Indepărtat, care poate conduce la o totală purificare de influenţele neasiatice. Tot ceea ce se spune contra şanselor Japoniei în acest războiu poate să fie justificat. Nu este nicio îndoială că economia japoneză este acum foarte nepotrivită cu el şi că oboseala sufletească a atins acum un grad important. Nu este deasemeni nicio îndoială că conducerea japoneză abia mai poate avea ambiţia să câştige bătălia decisivă şi îngenunchia pe chinezi printr'o înfrângere pe calea armelor. Deasemenea este indiscutabil că spaţiile enorme în care a pătruns Japonia abia pot fi stăpânite cu mijloace normale şi că încă nu poate fi vorba de o exploatare a teritoriilor ocupate cu atât mai puţin de o desvoltare economică a lor.

Cu toate acestea Japonia se găseşte în China şi rămâne acolo. Căci deocamdată nu se găseşte nimeni care ar putea s'o dea la o parte, iar ideea asiatică cu care ea se afirmă în China este prea seducătoare ca să nu fie în cursul timpului acceptată şi de chinezi. Au trecut timpurile în cari Japonia s'ar fi mulţumit cu vreo organizare a celor cinci provincii nordice. Astăzi ea vrea să cucerească China şi s'o rezolve ca pe o problemă grea. Că ambiţia sa putea să se mărească în ultimul timp, aceasta se sprijină desigur pe tensiunea crescândă din Europa, care numai nefavorabilă planurilor asiatice nu poate fi. Se simte lămurit că adversarul cel mai influent, Anglia, poate chiar mâine să se întoarcă din Estul Asiei şi să fie obligat a recunoaştse preponderenţa Japoniei. Acesta ar fi sfârşitul lui Chiang Kai Shek şi începutul unei Chine noui. Extremul Orient este pe drumul unei complete prefaceri. Care va fi viitoarea lui formă, aceasta depinde de evenimentele din bătrâna Europă.

Totuşi nu numai de acestea. *Şi Japonia, aparent atât de tare şi conştientă de ţelul ei, cunoaşte aşteptarea şi ezitarea faţă de soarta ei proprie.* Unde se aşteaptă atacul ei fulgerător, ea lasă lumea să aştepte şi uneori, plină de presentimente, pare că pipăe terenul viitorului înainte de a face un nou pas înainte. Şi fierul are un suflet şi nu trece orbeşte prin stofa care îl aşteaptă. Şi floarea simte lumina şi norii sub care se deschide şi se închide.

Situaţia dintre Thailand şi Indochina franceză s'a ameliorat

LYON, 2 (Rador). — Agenţia Havas transmite:

LE TEMPS publică un articol în care se ocupă de chestiunea incidentelor dintre Thailand şi Indochina franceză, scriind că ele nu mai sunt atât de puternice ca în primele timpuri. Este sigur că modul cum Franţa a răspuns la actele de violenţă comise de Thailand, a contribuit la ameliorarea situaţiei.

Trebue să se ştie, scrie Le TEMPS, că Franţa este decisă să apere integritatea Imperiului său, atunci când ea este violată de acei care îşi închipue că ar fi posibil să exploateze înfrângerea suferită de Franţa în Europa, pentru a satisface unele ambiţii neîntemeiate. Procedând astfel, inamicii Franţei nu-şi dau seama de realitate, lucru care este lipsit de prudenţă.

Franţa, sigură de dreptul său, bazată pe clauzele tratatelor încheiate cu Thailandul, în ce priveşte stabilirea frontierelor, nu poate să îngădule nici o intervenţie care, sub un pretext sau altul, ar tinde la obţinerea vreunor concesiuni ce ar atinge integritatea teritorială acolo unde această suveranitate nu ar putea fi pusă în discuţie.

Flota americană nu mai face manevre anul acesta

NEW YORK 2 (Rador). — Ziarul „New York Times" anunţă că în 1941, pentru prima dată în ultimii 20 de ani, flota de războiu a Statelor Unite nu va face manevre, ci va rămâne în apele din jurul insulelor Hawai.

Ziarul adaugă că este probabil ca în anul acesta să nu se facă schimbări în comandamentul flotei americane.

Plugușorul Legionar pe străzile Capitalei

Pe frontul italo-englez

Trupele italiene au strâns un bogat material de războiu părăsit de trupele inamice

ROMA, 2 (Rador). — Cartierul general al forţelor armate italiene, „de undeva din Italia", publică următorul comunicat nr. 209:

In zona dela frontiera Cirenaicei, activitate de artilerie şi patrule pe frontul dela Bardia.

In zona Gisrabub, pe terenul unde s'a dat lupta semnalată în comunicatul de eri, am strâns material de războiu, muniţiuni şi camioanele automobile părăsite de inamic.

Incursiunile aeriene ale inamicului, contra aerodromurilor din Cirenaica, au provocat pagube mici. Nu sunt victime. Intervenţia aviaţiei de vânătoare şi reacţiunea artileriei antiaeriene au fost încununate de succes. Un avion inamic a fost doborât.

Formaţiunile noastre de asalt şi de vânătoare au bombardat şi au tras cu mitralierele împotriva mai multor detaşamente motorizate şi contra unei redute inamice.

Toate avioanele noastre s'au înapoiat neatinse.

Pe frontul elen operaţiile au un caracter local.

Cu toate condiţiunile atmosferice defavorabile, formaţiunile noastre aeriene au aruncat, cu succes, bombe de calibru mic deasupra instalaţiunilor inamice.

In Africa orientală, acţiuni locale de patrule şi artilerie.

Avioanele inamice au bombardat localităţi din Etiopia, fără a provoca pagube.

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, Bucureşti